

TIẾNG RÉO GỌI HỢP TÁC XÂY DỰNG HÒA BÌNH CỦA THÁNH KINH HỒI GIÁO TRƯỚC LÀN SÓNG TÔN GIÁO CUỒNG TÍN ĐANG CỐ SÚY HẬN THÙ BẠO LỰC KHẮP NƠI

Nguyễn Anh Tuấn
Political Scientist

I. TẤT CẢ VẤN NẠN CỦA THẾ GIỚI PHÁT SINH TỪ CON NGƯỜI.

Trong tiến trình toàn cầu hóa để sắp xếp lại trật tự mới cho NGÔI LÀNG TOÀN CẦU để cả gia đình nhân loại cùng nhau tiến vào thế kỷ XXI – nhưng tiến về tất cả những khó khăn và trở ngại cũng như những vấn nạn tràn ngập về tôn giáo, văn hóa, chính trị, luật pháp, tài chính và đặc biệt là những nhóm Hồi giáo cuồng tín (Extremist Fundamentalism) đang cố sù ý bạo lực, hận thù ngùn ngụt khắp nơi. Tuy nhiên, Thánh Kinh Hồi giáo Qur'an trong phần giới thiệu và giải thích như sau:

“Những vấn đề quốc gia, xã hội và quốc tế thường thường chỉ là những vấn đề riêng tư của một con người mở rộng ra trên một tầm vóc lớn hơn, vấn đề chủng tộc, màu da khởi đầu từ một lý do đơn giản là con người khinh rẻ không biết kính trọng lẫn nhau. Những vấn nạn đối với các thành phần lao động phát sinh từ sự bất công, hoặc từ những thái độ của cá nhân con người đối xử tệ bạc với người khác. Những xung đột trong khung cảnh quốc tế khởi đi từ những gian tham vô độ của một số lãnh tụ quốc gia hoặc những ghen ghét hận thù để bảo vệ ích kỷ cho riêng họ đã chia rẽ con người. Hận thù khởi đi từ những cá nhân là người hay ôm ấp hận thù. Vì thế những ưu tư lo lắng của xã hội, trước hết là những vấn đề riêng tư của mỗi con người”.

Trong những hoàn cảnh rắc rối và khó khăn đó, đòi hỏi phải có chuyên gia, những suy nghĩ thật vững chắc và những kế hoạch hành động theo tinh thần Thánh Kinh Hồi giáo đã chỉ dẫn một đường lối và một lực lượng cho những hoàn cảnh hiện nay. Chúng ta cần có những con người thông minh, sáng suốt, biết sử dụng sự thông minh, khôn ngoan và sáng suốt để biến đời

sống thành một khung cảnh sáng tạo, cảm thông, thánh thiện đúng như tinh thần của Thánh Kinh Qur'an. Tuy nhiên cả Thế giới đang sống trong một tiến trình tiến hóa.

Vấn nạn thực sự vẫn là con người – đó là con người vẫn bị thống trị bởi những ham muốn của bản năng đầy thú tính (animal appetite) của con người- hoặc nếu những con người như thế nắm giữ quyền kiểm soát và giữ họ trong vòng kiểm soát của thú tính.

Con người có những tiến bộ về khoa học nhưng khoa học có khả năng vượt qua và vượt lên trên những đam mê mù quáng đó không, hoặc họ vẫn bị bàn tay của satan kèm chế với những đam mê đầy tội lỗi”.

Ngoài ra Thánh Kinh Qur'an muốn hướng dẫn con người đi từ đời sống đầy tội lỗi để đi đến một đời sống trong sạch thánh thiện (a pure life). Vì thế Thánh Kinh Qur'an dạy rằng:

“Người nào thanh lọc tẩy rửa tâm hồn (Purification) của họ thì họ sẽ đạt được mục tiêu tối hậu của đời sống và nếu không họ sẽ thành hư hỏng, đòi trụy đời sống của họ.”

Như thế, chỉ cần trích dẫn vài dòng trong Thánh Kinh Hồi giáo cũng đủ để cho chúng ta hiểu được đâu là vấn nạn của thế giới con người và đâu là phương cách để giải trừ vấn nạn đó. Nếu chúng ta thực tâm tìm kiếm những lời dạy trong Thánh Kinh- mà không phải từ sự diễn dịch bởi những người chưa trưởng thành, chín chắn trong đời sống tâm linh và tinh thần của chính họ- mà phải tìm kiếm nơi **chính giáo (True Religion) của tất cả sáu chính giáo trong sáu nền Văn minh Tinh thần (Spiritual Civilization) của toàn thể nhân loại như Do Thái giáo, Kito giáo, Hồi giáo, Ấn Độ giáo, Phật giáo và Khổng giáo.** Có như thế thì thế giới con người chắc chắn sẽ tìm ra những đáp án vững chắc và vô cùng tốt đẹp cho tất cả mọi vấn nạn trong thế giới con người.

Tại Đông Phương từ mấy ngàn năm qua, các nhà hiền triết thường căn dặn đời loạn thì đem đạo lý mà cứu đời. Ngày nay, cả thế giới đang nổi loạn và những người Hồi giáo quá khích và cuồng tín đang đi gieo rắc hận thù ngàn ngạt khắp nơi trong thế giới con người, để xúi giục con người chống lại con người, tôn giáo này chống lại tôn giáo khác và quốc gia này chống lại quốc gia khác. Trong thế giới Hồi giáo có 90% trong tổng số 850 triệu người Hồi giáo đều là những người vẫn sống theo lời dạy của Thánh Kinh Qur'an và của ALLAH, nhưng đa số những người này vẫn không có tiếng nói hay chưa

chịu cất lên tiếng nói, mặc dù họ không phải là những người Hồi giáo quá khích và cuồng tín. Hơn 700 triệu người Hồi giáo đó vẫn sống trong im lặng với những khát vọng đang dâng tràn là được sống trong chế độ Tự Do Dân Chủ của Hồi giáo.

Nhưng, cả thế giới con người chỉ nghe và chỉ biết tới những tiếng réo gọi hận thù và bạo lực kinh hoàng từ một thiểu số rất nhỏ khoảng 10% được mô tả là những người Hồi giáo quá khích và cuồng tín. Nhưng đáng tiếc thay, cả thế giới cứ tưởng rằng, "cả thế giới Hồi giáo Ả Rập đều là bon cuồng tín". Đây là một xét đoán quá sai lầm nhưng lại rất phổ quát, khi tất cả mọi người và mọi tôn giáo khác, khi nhìn vào thế giới Hồi giáo và hai chữ Hồi giáo đã trở thành nỗi ám ảnh đầy sợ hãi, kinh hoàng và ghê tởm cho cả thế giới con người. Đó là một sự hiểu lầm ngộ nhận quá tai hại và nguy hiểm mà Tổng Thống Nixon đã cảnh cáo Hoa Kỳ khi làm chính sách đối ngoại cho vùng Trung Đông và vùng vịnh Ba Tư. Vì thế, điều cần thiết khi nhìn vào những cơn hỗn loạn trong thế giới Hồi giáo đang gieo rắc khủng bố khắp nơi, thì cần phải phân biệt cho minh bạch, xem đâu là tiếng réo gọi **hận thù và bạo lực**, và đâu là tiếng réo gọi của **khát vọng Tự Do Dân Chủ** cho thế Hồi giáo của hơn 700 triệu người dân lương thiện trong khối Ả Rập.

Thế giới mà chúng ta đang sống có quá nhiều ngộ nhận và hiểu lầm giữa người và người, giữa tôn giáo này và tôn giáo khác, và giữa quốc gia này và quốc gia khác đã gây bao thống khổ cho con người trên khắp mặt đất, ở trong đó hình như không còn ai tin ai nữa, và cũng không còn ai muốn nghe ai nói nữa. **Tôn giáo, đạo lý và đức tin tôn giáo đã không còn là ánh sáng soi đường, và hy vọng** cho thế giới quá đổ vỡ và đau khổ cho con người - chỉ còn lưu lại sự sợ hãi hoang mang, cũng như nỗi hoài nghi vơi vơi trong kiếp sống cũng như trong tôn giáo. **Thực ra, không phải tôn giáo, đạo lý và đức tin không còn là ánh sáng và hy vọng cho thế giới con người mà chính con người đã dập tắt ánh sáng và hy vọng nơi tôn giáo, đạo lý và đức tin của họ.** Như Thánh Kinh Qur'an đã nói: "con người là vấn nạn của xã hội".

Nhưng cũng chính con người mới là hy vọng cho xã hội.

Thế giới chúng ta đang sống có sáu chính giáo: Do Thái giáo, Kito giáo, Hồi giáo, Ấn Độ giáo, Phật giáo và Khổng giáo, tức sáu nền văn minh tinh thần của cả nhân loại. Theo Thánh Kinh Qur'an thì tất cả đều có chung một đức tin và có chung một người CHA là Đấng Tạo Hóa, Đấng đang cai quản

vũ trụ đã nuôi dưỡng và đem lại sự sống cho con người và muôn loài trên mặt đất này. Sáu dòng đạo lý này đều từ Trời mà xuống, để soi sáng hướng dẫn cho thế giới con người thoát khỏi bóng tối vô minh đang vây phủ tâm hồn và trí tuệ của con người, để họ tìm lại ánh sáng trong tâm hồn và trí tuệ của họ, để từ đó xây dựng đời sống tinh thần và tâm linh cũng như xây dựng đời sống xã hội cho tất cả con người. Tất cả sáu dòng đạo lý đó đều có những giáo lý, luật lệ, tiêu chuẩn để giúp cho con người xây dựng những cộng đồng tốt đẹp để con người sống Thanh Bình, Hạnh Phúc bên nhau.

Ngày nay thế giới con người có quá nhiều hận thù, xung đột đố võ và thống khổ, bởi vì phần đông con người đã ngã gục trước các cuộc phấn đấu với chính cái mà Thánh Kinh Hồi giáo gọi là: "sự ham muốn của bản năng đầy thú tính của con người", vì thế mây mù đã che khuất tâm hồn và trí tuệ nên con người không còn biết đâu là sự thật, đâu là lẽ phải nữa. Trong tình cảnh như thế, thế giới con người chỉ còn trông cậy được vào quyền năng tối thượng của ánh sáng đạo lý tỏa ra từ Trời cao mà sáu chính giáo đều muốn đưa đến cho con người ánh sáng đó.

Nhân loại đang tiến về **NGÔI LÀNG TOÀN CẦU** và đang ngồi chung trong một chiếc thuyền trước những cơn bão tố. Và ánh sáng hướng dẫn và mọi hy vọng chỉ còn biết trông cậy vào quyền năng của tôn giáo và quyền năng của đạo lý chính trị, vì thế sáu chính giáo phải tìm mọi cách để đi đến **HÒA ĐỒNG HỢP NHẤT CÁC TÔN GIÁO trên toàn thế giới** để có đủ sức mạnh và quyền năng mà cứu vớt nhân loại.

Nhất định phải tách Tổ chức Giáo hội (Church) và Tôn giáo cơ cấu (Institutional Religion) ra khỏi chính quyền, nhưng không thể nào tách tôn giáo với đức tin (Religious Faith) và đạo lý ra khỏi chính trị được, bởi vì đạo lý là luật lệ thiên nhiên (Natural Law) trong Trời đất bắt buộc chính trị phải có, để bảo đảm chắc chắn là chính trị không phải là chính trị bá đạo (Devilish Politics) mà là chính trị vương đạo (Political Idealism). Đối với thế giới Hồi giáo thì Thánh Kinh Qur'an khuyên nhủ rằng: "chúng ta cần có những con người thông minh, sáng suốt biết sử dụng sự thông minh sáng suốt và khôn ngoan để biến đời sống thành một khung cảnh sáng tạo, cảm thông và thánh thiện theo đúng tinh thần Qur'an".

Từ mấy thế kỷ nay, kể từ thời Phục Hưng vào thế kỷ XIV cho đến nay (2012) thế giới của trí thức thường nghiệm (Experimental intellectual) thường tôn vinh khoa học và khinh bỉ tôn giáo. Nhưng đúng như tinh thần

Thánh Kinh Hồi giáo đã nói: “khoa học có khả năng vượt qua và vượt lên trên những đam mê mù quáng của con người không?”. Câu hỏi kế tiếp là: “khoa học làm được gì trước sự sa đọa lương tâm của con người và khoa học có đáp ứng được những cơn khát đói về tâm linh và tinh thần của thế giới con người không?”. **Không phải khoa học mà chính những người tôn sùng quá độ sự thành tựu vật chất của khoa học đã làm sụp đổ tất cả mọi giá trị tinh thần thiêng liêng trong thế giới con người.** Đó là vấn nạn lớn nhất lịch sử hiện nay của nhân loại. Muốn cứu vãn mọi giá trị tinh thần ấy thì phải trông vào 6 nền văn minh tinh thần của nhân loại.

Những phong trào Hồi giáo về nguồn (Islamic Extremist Fundametalism) quá khích và cuồng tín đã và đang cổ súy những hận thù bạo lực khắp nơi khiến Samuel Huntington lo sợ thế kỷ XXI sẽ có những va chạm văn minh (clash civilization) dữ dội giữa tôn giáo này và tôn giáo khác và giữa nền văn minh này và nền văn minh khác. **Điều làm cho giới trí thức ưu tú và các lãnh tụ Hoa Kỳ ưu tư hơn cả là sẽ có những va chạm giữa văn minh Kito giáo của Hoa Kỳ và tây phương với văn minh Hồi giáo tại Trung Đông và văn minh Trung Hoa tại Á Châu.**

Điều cực kỳ quan trọng được xác quyết đầu tiên và trên hết là 6 nền văn minh trên đều là 6 chính giáo . Có nghĩa đây là 6 nền văn minh tinh thần của tất cả nhân loại. Từ 6 – 7 thế kỷ qua kể từ thời Phục Hưng thế giới của con người phần đông đã chạy theo tôn sùng những tiến bộ của khoa học và kỹ thuật, nên tất cả những giá trị tinh thần và tâm linh, nếu không sụp đổ thì cũng bị lu mờ như những ngọn đèn le lói trong đêm thâu. Sáu nền văn minh trên không phải thuần túy tinh thần mà là 6 luồng ánh sáng đã soi sáng và dẫn dắt toàn bộ cuộc sống tinh thần và vật chất cho tất cả nhân loại từ Đông phương qua Tây phương. **Nội dung giáo lý của 6 tôn giáo kể trên không hề có bất cứ điều nào, điểm nào xung khắc mâu thuẫn với nhau, bởi vì tất cả đều từ Trời mà xuống để soi sáng và dìu dắt nhân loại.**

Nhưng con người luôn luôn xung đột với nhau khi nhân danh tôn giáo; chính con người là vấn nạn của tôn giáo. Bởi vì tất cả 6 nền văn minh tinh thần đó đều soi sáng và dẫn dắt các dân tộc và các chủng tộc trên toàn thế giới từ bao ngàn năm qua để đi về với một người cha chung là ĐẲNG TỐI CAO (MOST HIGH) hay ĐẲNG TẠO HÓA (CREATOR) và đi về với CHÂN TÂM (TRUE CONSCIENCE) của mỗi con người. Đó chính là điểm hòa đồng hợp nhất của tất cả nhân loại và của cả 6 chính giáo. Nếu thế giới ngày nay có

những va chạm văn minh không phải va chạm giữa văn minh và văn minh mà là sự va chạm của con người với con người trong các nền văn minh khác nhau. Từ đó cho thấy phong trào về nguồn của Hồi giáo tại Trung Đông quá khích và cuồng tín đang cổ súy hận thù và bạo lực với Hoa Kỳ và thế giới Tây Phương đã vi phạm trầm trọng giáo lý của Thánh Kinh Qur'an. Những nhóm người này đã đi ngược hẳn lại những lời giáo huấn của giáo lý Hồi giáo. Tất cả những người Hồi giáo quá khích và cuồng tín đó đã tự nói lên rằng họ đã bỏ quên con đường Tâm Đạo nên chưa thật sự trưởng thành về mặt tâm linh và tinh thần như ALLAH đã kỳ vọng nơi họ, họ cũng không có sự hiểu biết sâu xa và kiến thức về các nền văn minh khác của nhân loại. Tất cả theo Thánh Kinh Qur'an đã thừa nhận tính cách đồng nguyên với Do Thái giáo và Kito giáo như sau:

“ĐẰNG TẠO HÓA đã quy định cho các người một chiều hướng đức tin giống nhau (the same faith) đúng như Tạo Hóa đã đến với Noah (thời Đại Hồng Thủy) và trong cùng chiều hướng đó chúng tôi cũng đưa đến cho các người cũng giống như đức tin mà chúng ta thấy nơi Abraham Moses, Chúa Jesus. Vì lẽ đó, hãy giữ vững đức tin và đừng làm gì khác nữa trên những điều đã được dạy dỗ (Tạo Hóa đã quy định cho các người) để xây dựng trên sự vâng phục (Surrender) và đừng chia rẽ nhau thành các giáo phái (trích 42:13)”

Quan trọng hơn là Hồi giáo đã thừa nhận rằng: “Hồi giáo chấp nhận theo Ten Commandments như giao ước của chính Hồi giáo (trích 2:3)”

Những người Hồi giáo rất sùng đạo và phần đông có một đức tin vô cùng mãnh liệt; vì thế nếu họ không chú tâm vào con đường tu Tâm Đạo như Thánh Kinh Hồi giáo đã dạy dỗ họ để có đời sống trong sạch và thánh thiện mà họ để cho những diễn dịch sai lạc Thánh Kinh để dẫn bao người đi vào con đường quá khích và cuồng tín thì quá tai hại và nguy hiểm.

Bởi vì trong giao ước giữa THIÊN CHÚA và Hồi giáo có ghi.

“Các người không được giết người”

Đây là giao ước họ phải giữ vì đó là giao ước với ALLAH. Bên cạnh đó Thánh Kinh Hồi giáo còn dặn dò:

“Bình Đẳng, tình huynh đệ và Tự Do” là lời giảng dạy nền tảng của Thánh Kinh Qur'an. Đó là cuốn sách được truyền bá từ THIÊN CHÚA (God), ĐẰNG TẠO HÓA (Creator), người cha đã ban cho tất cả sự sống và nuôi

dưỡng, Đấng cai quản vũ trụ, đưa dắt con người đến chỗ hoàn hảo và đến với những lời của THIÊN CHÚA. Từ đó chúng ta sẽ tìm kiếm con đường đưa đến sự hòa đồng hợp nhất cho cả nhân loại, đưa đến tình yêu thương đầm ấm giữa anh em trong thế giới con người, không còn phân cách chia lìa vì màu da, đẳng cấp, xứ sở, ngôn ngữ và chức tước hay phẩm trật. Cuốn sách đã đứng ở vị trí cao xa để bị thách thức và đe dọa bởi tầng lớp trí thức tôn thờ văn minh vật chất thời hiện đại. Thánh Kinh Qur'an có thể nói là tiếp tục cuộc thử thách nghiêm trọng để đưa đến một định nghĩa cho những tiêu chuẩn và những giá trị cho một thế giới gia tăng sự bất loạn tơi bời.

Trước sự gia tăng bất loạn tơi bời trong thế giới Hồi giáo ở vùng Trung Đông có 3 dòng đạo lý mà THIÊN CHÚA đã sai các tiên tri đưa đến thế giới con người: Do Thái giáo, Kito giáo và Hồi giáo và cả 3 tôn giáo đều nhận Jerusalem là đền thờ của họ, nhưng Chúa Jesus đã dạy con người rằng: “Đền thờ của các ngươi không phải ở chỗ này hay chỗ kia mà đền thờ của THIÊN CHÚA nằm trong tâm hồn của các ngươi”. Đó chính là đền thờ mà ALLAH hay Tạo Hóa muốn tất cả con người thờ lạy Tạo Hóa. Tại sao nơi đây và bây giờ lại biến thành vùng đất của hận thù. Nếu con người còn giữ được CHÂN TÂM thì vùng đất Trung Đông sẽ trở thành vùng đất của tình yêu thương giữa người và người.

II. CHÂN TÂM CON NGƯỜI LÀ HY VỌNG CHO MỌI VẤN NẠN.

Theo Thánh Kinh Hồi giáo chữ Tayammun của Ả Rập được lấy ra từ chữ Iman, có nghĩa là một điều được đề nghị, để chỉnh đốn, sửa sai một điều gì đó: cầu nguyện phải có sự thanh lọc tu trì để thánh hóa tâm hồn (purification) và thanh lọc thánh hóa tâm hồn là chìa khóa để dẫn tới cầu nguyện và đó là một phần của Iman và Iman được xây dựng trong sự trong sạch cũng như tẩy sạch thân xác là một sự sửa soạn cần thiết, một tâm hồn trinh bạch vô tì vết trong một thân xác trong sạch là điều được chú trọng trong Hồi giáo. Điều kiện đầu tiên của sự tẩy rửa thân xác là wadzu. Nhưng với một người không có nước để wadzu hoặc khi dùng nước có hại thì vẫn cần có một hành động thanh lọc từ chỗ làm sạch thân xác đến chỗ làm sạch tâm hồn đó chính là mục tiêu để cầu nguyện. Đó là mục đích của Tayammun

bởi vì sự chú tâm của Tayammun là đi về với nội tâm sâu thẳm. Ở đó wadzu bao gồm cả 2 tay, phải rửa sạch đất bụi và vết nhờn bẩn, đi từ 2 tay đến mặt mũi rồi trở lại 2 tay từ trái qua phải (trích 7:45)

Những người Hồi giáo muốn đi đến để đạt được cứu cánh của đời người thì Thánh Kinh Hồi giáo cho biết như sau:

“Nhưng (chỉ có một con người được cứu rỗi) khi người đó tìm đến với ALLAH bằng tâm hồn trong sạch vô tì vết và thánh thiện” (trích 26:89)

Hồi giáo (Islam) có nghĩa là sự vâng phục (surrender), một người Hồi giáo là một người đã dâng hiến trọn vẹn đời sống cho ALLAH, vâng phục và tuân hành tất cả mọi mệnh lệnh của THIÊN CHÚA là con người phải cùng nhau xây dựng lên những cộng đồng ở đó con người sống với nhau và cư xử với nhau trên tinh thần Bình Đẳng, Công Lý và nhân từ. **Người Hồi giáo khi gục mặt xuống đất cầu nguyện (salat) đã thể hiện trọn vẹn sự vâng phục của họ đối với ALLAH. Những người Hồi giáo được dạy là phải gục mặt xuống đất để giảm bớt tính kiêu căng, tư phụ và tư mãn của họ. Họ đã được dạy để bỏ bớt tính kiêu căng và ích kỷ, và luôn luôn nhớ rằng trước mặt ALLAH họ chẳng là gì cả. Để vâng phục theo đúng lời dạy của Thánh Kinh Qu’ran, những người Hồi giáo phải có bốn phần dành một phần lớn lợi tức của họ cho những kẻ nghèo khó trong việc làm từ thiện (jikat). Họ sẽ phải ăn chay trong tháng Ramadan để nhắc nhở chính họ về sự nghèo khó của bao kẻ khác, đó là những người thường không có đồ ăn và đồ uống.**

Đạo đức quan trọng nhất của người Hồi giáo là thực thi Công Lý xã hội, họ được đòi hỏi xây nên cộng đồng (ummab), để mọi người thực thi lòng nhân từ, ở đó của cải phải được phân phối công bình. Đây là trách vụ quan trọng hơn bất cứ giáo lý nào THIÊN CHÚA đã dạy. Điều thiết yếu nhất đòi hỏi là người Hồi giáo phải sống theo lối sống mà THIÊN CHÚA muốn tất cả con người phải sống. Họ phải xây dựng xã hội chính trị để lo về an sinh xã hội trong đời sống của cộng đồng là một giá trị thiêng liêng của những tín hữu Hồi giáo. Nếu một cộng đồng phồn vinh, thịnh vượng thì đó là dấu hiệu cho thấy là người Hồi giáo đã sống theo Thánh ý của THIÊN CHÚA, bởi vì đó là cộng đồng Hồi Giáo thật sự. Và đó cũng là điều khiến con người phải vâng phục và tuân hành theo luật của Trời cao, từ đó sẽ đưa những người Hồi Giáo vào chỗ thiêng liêng cao cả.

Như thế bốn giá trị cốt lõi nền tảng của Thánh Kinh Qur'an muốn đem đến cho thế giới Hồi giáo là **TỰ DO, BÌNH ĐẲNG, CÔNG LÝ VÀ LÒNG NHÂN TỪ** trong đời sống chính trị và xã hội của cộng đồng Hồi giáo. Bốn giá trị này không chỉ có Hồi giáo mới có mà trong Do Thái giáo và Kito giáo cũng có bốn giá trị đó, và đã có trước Hồi giáo mấy ngàn năm. Trong việc phát triển văn hóa và lịch sử cho thấy, thế giới Hồi giáo đã không xây dựng được một cộng đồng lý tưởng như Thánh Kinh và THIÊN CHÚA đã đưa đến cho những người Ả Rập. Trong lúc Do Thái đã áp dụng luật của Moses tức TEN COMMANDMENTS và TORAK để xây dựng nên cộng đồng quốc gia Do Thái. Đây mới đúng là cộng đồng với sự quan phòng trực tiếp của THIÊN CHÚA.

ONE NATION UNDER GOD, có nghĩa là quốc gia đó xây dựng trên luật của THIÊN CHÚA (Torah), tức luật thiên nhiên. Sau thời Moses (1400 BC) dân Do Thái đòi THIÊN CHÚA thiết lập chế độ quân chủ và xin một vị vua để cai trị dân Do Thái. **THIÊN CHÚA đã cảnh cáo là nếu muốn chối bỏ THIÊN CHÚA và tin cậy vào con người và muốn có vua, THIÊN CHÚA sẽ đưa vua đến nhưng dân sẽ bị điều đứng, khổ sở vì vua chúa. Chế độ Công Hòa và một quốc gia đặt dưới sự quan phòng trực tiếp của THIÊN CHÚA đã từ từ biến mất.**

Lịch sử Do Thái cho thấy trong hơn 40 ông vua của Do Thái, con số minh quân có lòng nhân từ, sáng suốt và vẫn cai trị dân theo luật của THIÊN CHÚA rất ít. Đặc biệt chỉ có 2 triều đại của vua David và vua Salomon thì vô cùng vinh quang và rực rỡ, vì họ đều tuân hành vâng phục THIÊN CHÚA và đem luật của THIÊN CHÚA đã dạy để cai trị dân; còn lại đa số là những vị vua độc tài chuyên chế và ích kỷ, đã không cai trị dân và cai trị quốc gia theo luật của THIÊN CHÚA được. Vì thế, THIÊN CHÚA đã sai các tiên tri đến để cảnh cáo các vua và cả dân là thảm họa đến với họ không thể nào thoát khỏi vì đã chối bỏ THIÊN CHÚA và luật của THIÊN CHÚA. Sau đó, đế quốc Babylon đã xâm lăng Do Thái và bắt dân Do Thái đi đày để sống kiếp nô lệ tại Babylon. Sau này dân Do Thái đã bị sống kiếp lưu đày trên khắp thế giới và quốc gia Do Thái biến mất cho mãi đến năm 1948 mới xây dựng lại được quốc gia Do Thái cho đến ngày nay ở Palestine. Từ đó Do Thái trở thành mục tiêu thù nghịch của cả khối Hồi giáo cho đến ngày nay.

Mặc dù Do Thái và Ả Rập đều có chung một tổ phụ là Abraham và cả ba tôn giáo là Hồi giáo, Do Thái giáo và Kito giáo đều thờ chung một THIÊN CHÚA nhưng có ba tên gọi khác nhau: GOD, ALLAH, JEHOVA. Và cả ba tôn giáo đều nhận Jerusalem là Đền thờ của họ. Cả ba tôn giáo đều đại diện cho

ba nền văn minh tinh thần lớn nhất của nhân loại. Điều đáng nói hơn cả là ba dòng đạo lý sáng chói này đều muốn đề cao bốn giá trị Tự Do, Bình Đẳng, Công Lý và Lòng Nhân Từ làm nền móng để xây dựng con người và xây dựng cộng đồng cho con người. Muốn có Tự Do con người phải vượt thắng được những ham muốn của bản năng đầy thú tính của họ, phải kiểm soát và khống chế được những tham, sân, si của chính mình. Tham lam, ích kỷ, hận thù và ghen ghét và những đam mê thường xô đẩy tâm hồn và trí tuệ của con người rơi vào bóng tối vô minh. Chính sự vô minh là đầu mối cho mọi nghiệp chướng (karma) và tội lỗi của con người. Vì nghiệp chướng và tội lỗi con người đã đánh mất Chân tâm, mất đạo lý và mất sự sống cao quý của họ (...). **Vì thế ,tất cả các chính giáo đều tìm mọi cách để cứu CHÂN TÂM của con người. Khi người tìm được CHÂN TÂM thì người đó trở thành con người của tự do, Bình Đẳng, Công Lý và đầy lòng Nhân Từ. Do đó, CHÂN TÂM của con người là hy vọng của tất cả mọi vấn nạn. Có CHÂN TÂM con người mới có ánh sáng minh triết. Khi con người tìm lại được CHÂN TÂM thì con người sẽ gặp lại được THIÊN CHÚA hay Đấng Tối Cao, vì THIÊN CHÚA là ánh sáng và ánh sáng là tên gọi khác của THIÊN CHÚA, của ALLAH, của JEHOVA.** Những người đi theo Phật giáo thường nói: “Đức thế tôn không tin có THIÊN CHÚA, hay ALLAH, Thượng Đế nhưng Người lại tin vào ánh sáng của Đại Ngã”. Nhưng ánh sáng của đại ngã là tên khác của THIÊN CHÚA, của Jehova, của ALLAH. Ngoài ánh sáng giác ngộ Phật giáo thường nói đến lòng từ bi, tức tình yêu thương nhân từ. Và ở đâu có lòng từ bi, có tình yêu thương và lòng nhân từ - ở đó có THIÊN CHÚA, có ALLAH – bởi vì **THIÊN CHÚA là tình yêu**, ALLAH là tình yêu. **Vì thế giáo lý của các chính giáo thường sử dụng ngôn ngữ khác nhau vì các dòng đạo lý xuất phát từ nhiều xứ sở khác nhau và ngôn ngữ khác nhau, nhưng nội dung giáo lý đều giống nhau và đều đề cập đến một Đấng Tối Cao cũng như đều nói đến CHÂN TÂM của con người.** Con người sẽ bị coi là lạc đạo nếu họ đánh mất CHÂN TÂM của họ trong đời sống tôn giáo cũng như đức tin của họ.

Vì thế chúa Jesus thường dạy rằng: “Các anh em hãy tìm lấy sự thật và sự thật sẽ anh em” (trích ...)

Sự thật đầu tiên và trên hết là con người phải tìm được ánh sáng của CHÂN TÂM và CHÂN TÂM sẽ giải phóng họ. Ấn Độ giáo và Phật giáo tìm mọi cách để giúp chúng sinh phá bỏ bức màn vô minh và chúa Jesus cũng đến thế gian để cứu con người ra khỏi tội lỗi, hay ra khỏi nghiệp chướng và ra khỏi bóng tối vô minh bằng cách giúp con người tìm lại CHÂN TÂM, tức tìm

lại ánh sáng trong tâm hồn và trí tuệ của họ. Khi con người tìm được ánh sáng thì con người là con cái của ánh sáng vì thế chúa Jesus thường nói: “Ta là ánh sáng thế gian và THIÊN CHÚA nói các con là ánh sáng của thế gian”.

Từ một Đấng Tạo Hóa tức là người cha chung của tất cả nhân loại và từ CHÂN TÂM của con người chúng ta tìm ra được thế nào là vạn giáo nhất lý và sự đồng nguyên của tất cả 6 chính giáo (True Religion) trong gia đình nhân loại. **Tất cả những giá trị giống nhau nơi các dòng đạo lý chính là luật thiên nhiên trong Trời đất.** Tất cả đều là một gốc từ Trời mà xuống nên các tôn giáo không còn lý do để nhân danh tôn giáo mà dẫn đến những hận thù xung đột giữa tôn giáo này và tôn giáo khác nữa. Vấn đề còn lại là các tín hữu của 6 chính giáo đã đến lúc phải học hỏi lẫn nhau để lấy chỗ dư bù vào chỗ thiếu đúng như tinh thần trong chính sách đối ngoại của Hoa Kỳ mà Tổng Thống Nixon đã viết:

“Mặc dù Tây Phương và Hồi giáo có những khác biệt sâu xa trong sự phát triển văn hóa và lịch sử, chúng ta có thể cùng học hỏi lẫn nhau, học lại những lý do đã làm cho chúng ta thành công hay thất bại trong quá khứ. Thế kỷ XX là khoảng thời gian của những xung đột của Tây Phương và thế giới Hồi giáo. Nếu chúng ta làm việc với nhau để làm cho thế kỷ XXI không chỉ là một thế kỷ của Hòa Bình tại Trung Đông và vùng vịnh Ba Tư, mà là một thế kỷ mà ở đó vượt qua Hòa Bình với hai nền văn minh vĩ đại sẽ bổ túc cho nhau để cả hai trở thành phong phú rực rỡ cho nhau và cho cả thế giới – không bởi vũ khí và sự giàu có mà bằng sự réo gọi những lý tưởng của đôi bên”.

Trên tinh thần hợp tác để học hỏi lẫn nhau giữa tôn giáo này và tôn giáo khác, giữa nền văn minh này và nền văn minh khác và giữa nền văn hóa này và nền văn hóa khác trong gia đình nhân loại. Đó là tinh thần của THỜI ĐẠI TÔN GIÁO TOÀN CẦU và DÂN CHỦ HÓA TOÀN CẦU, ở đó các tôn giáo hòa đồng hợp nhất với nhau để thờ lạy một người CHA chung đang cai quản vũ trụ và đem sự sống đến cho con người và muôn sinh vật trên mặt đất. Và tất cả 6 chính giáo (true religion) hãy tìm mọi cách để giúp cho tất cả tín đồ tìm lại ánh sáng CHÂN TÂM của mỗi con người, để con người cùng nhau sống trong NGÔI LÀNG TOÀN CẦU trong Hòa Bình và Hạnh Phúc.

CHỈ CÓ CHÂN TÂM CÁC TÔN GIÁO MỚI HÒA ĐỒNG HỢP NHẤT VỚI NHAU ĐƯỢC, CŨNG NHƯ CHỈ CÓ CHÂN TÂM CON NGƯỜI MỚI HỢP NHẤT ĐƯỢC VỚI NHAU, CŨNG NHƯ HỢP NHẤT VỚI NGƯỜI CHA CHUNG CỦA TẤT CẢ NHÂN LOẠI BỞI VÌ CON NGƯỜI LÀ NGUỒN GỐC

CỦA MỌI VẤN NẠN TRONG THẾ GIỚI CON NGƯỜI. NHƯNG NẾU CON NGƯỜI TÌM LẠI ĐƯỢC CHÂN TÂM THÌ CON NGƯỜI LÀ NGUỒN HY VỌNG CHO TẤT CẢ THẾ GIỚI CON NGƯỜI

III. THẾ GIỚI HỒI GIÁO THỰC SỰ MUỐN GÌ, XÂY DỰNG ONE NATION UNDER ALLAH OR ONE NATION UNDER MAN?

Trên quan điểm toàn cầu và từ vùng đất cũng như khung Trời hận thù ngùn ngụt tại Trung Đông bao tiếng nói của hận thù, ghen ghét và cuồng nộ đã cất lên để chĩa mũi dùi vào Hoa Kỳ và thế giới Tây Phương như những kẻ tử thù (deadly enemies) của thế giới Hồi giáo. Đúng như tinh thần của Thánh Kinh Hồi giáo đã nhận xét: "Hận thù khởi đi từ những cá nhân con người thường ôm ấp hận thù", cũng như: "Tính gian tham và ích kỷ của một số lãnh tụ quốc gia đã chia rẽ con người".

Như vậy ai thật sự là người ôm ấp hận thù? Và ai là những lãnh tụ gian tham, ích kỷ hoặc ghen ghét hận thù để tạo nên những xung đột xâu xé trong khung cảnh quốc tế trong quá khứ và hiện tại? Những người Mỹ có phải là những người ôm ấp hận thù không? Và lãnh tụ Hoa Kỳ có phải là những lãnh tụ gian tham, ích kỷ để tạo ra những xâu xé xung đột trên thế giới không? Người Mỹ là ai và các lãnh tụ Hoa Kỳ là những loại người nào? Trong thế giới Hồi giáo có được bao nhiêu con người hiểu được lịch sử của nước Mỹ không? Họ có được sự hiểu biết và kiến thức toàn diện không hay họ chỉ có cái nhìn phiến diện vào một vài hiện tượng xã hội trên bề mặt có vẻ xấu xa để kết luận rằng cả nước Mỹ đều xấu xa cần phải xa lánh? Những người trong thế giới Hồi giáo có biết nước Mỹ xây trên nền tảng nào không và họ đã làm gì và đang muốn làm gì khi muốn đến với các quốc gia, chủng tộc tại Âu Châu, Á Châu và Trung Đông? Thế giới này sẽ ra sao và sẽ đi về đâu khi nước Mỹ trở về với khuynh hướng cô lập với toàn thế giới và quyết định không dính dáng gì với thế giới bên ngoài nữa? Khi nhìn lại quá khứ đệ I và II thế chiến, cả Âu Châu có thoát khỏi nanh vuốt của Hitler và nước Đức không? Các quốc gia thuộc thế giới đệ tam có thoát khỏi xiềng xích nô lệ của Liên Xô và Bắc Kinh không? Á Châu sẽ ra sao và số phận của các quốc gia sẽ trôi về đâu với rừng đao kiếm và bom đạn của Đế quốc Nhật? Tại sao các quốc gia Hồi giáo thoát khỏi mộng xâm lăng và bá chủ của Iran và Iraq với những đam mê vô độ của tham vọng bành trướng và thống trị của hai quốc

gia quá khích và cuồng tín này? Cuối cùng, một trang sử cực kỳ u ám và hỗn loạn tại Á Châu có tránh được không, khi mà mộng bành trướng xâm lăng và mộng bá chủ của Đế quốc Đại Hán vẫn sôi sục trong lòng những người lãnh tụ Trung Hoa đầy tính gian tham và ích kỷ, khi mà Á Châu Thái Bình Dương không còn bóng dáng người Mỹ nữa?

Việc xét đoán và phê phán đối với một con người đã khó, huống chi việc xét đoán và phê phán một quốc gia thì khó khăn vô cùng. Thông thường, con người đa số sống theo cảm tính và bản năng, vì thế thương ghét là một tiêu chuẩn cho mọi xét đoán và phê phán của họ. Sự xét đoán và phê phán dựa trên bản năng và cảm tính thường đánh mất sự vô tư và khách quan không thể thiếu trong mọi xét đoán và phê phán. Nếu muốn sự xét đoán và phê phán không mất đi sự công bằng và công tâm cũng như sự sáng suốt. Đặc biệt khi đứng trước những lựa chọn quan trọng, khó khăn, vì sự lựa chọn sẽ đưa đến sự chết hay sự sống không chỉ cho một con người hay nhiều con người mà nhiều quốc gia và cả thế giới. Thực ra, phần đông con người chỉ sống với bản năng và cảm tính nên rất dễ bị thuyết phục bởi những lãnh tụ có tài ăn nói thu hút và khéo léo khơi động tình cảm của con người. Những ghen ghét ngấm ngầm giữa màu da, chủng tộc, giai cấp hoặc giàu nghèo hay tôn giáo quá khích của con người lúc nào cũng có thể bùng nổ những giận dữ và cuồng nộ, nếu có người biết khéo léo khơi dậy như những người quốc tế cộng sản đã làm hay như những người Hồi giáo cuồng tín đang khơi dậy hận thù với Hoa Kỳ và thế giới Tây Phương. Đám đông con người vì sống bằng bản năng và cảm tính dễ bị cuốn hút vào những cơn lốc hận thù, nhưng khi đám đông đã đưa những người cộng sản nắm được quyền lực thì ngay sau đó đám đông trở thành nạn nhân bi thảm nhất của cộng sản mà không làm sao vùng thoát được khỏi nanh vuốt hải hùng của quyền lực thô bạo. Những xét đoán và phê phán đã đưa đến những hậu quả bi thảm không làm sao lường được cho chính họ. Họ phải trả giá bằng chính mạng sống của họ vì những xét đoán theo bản năng và cảm tính quá nhẹ dạ và dễ tin.

Tại thế giới Hồi giáo những lãnh tụ thuộc phe cực đoan và cuồng tín cũng sống với những nỗi đam mê quyền lực của thần quyền, một thứ thần quyền được tập trung vào tay tu sĩ hay giáo sĩ nghĩa là những con người không có ai là thiên thần cả vì họ là những người cũng đánh mất CHÂN TÂM. Và khi những người này chiến thắng là nắm được quyền lực họ sẽ thiết lập nên một quồng máy chính trị độc tài của thần quyền như ở Iran đã xảy ra để đàn áp trí thức, đối lập và quần chúng nổi lên chống đối. Đó là những hậu quả không thể nào tránh

được. Vì thế các nước Hồi giáo tại Trung Đông khó mà có Hòa Bình, ổn định, Tự Do Dân Chủ như đa số mọi người thường mơ ước mà từ 1400 năm qua vẫn chưa đạt được trừ phi họ trở về với lời dạy của ALLAH và Thánh Kinh Qur'an để trở nên những người Hồi giáo chân chính nhất, thông minh nhất, sáng suốt nhất và khôn ngoan nhất. Tại Âu Châu vào thế kỷ XVI các nhà thần học như Luther và Calvin đã đưa ra một cuộc cải cách tôn giáo vĩ đại (Reformation) của thế giới Kito giáo. Họ chối từ những diễn dịch Thánh Kinh Cựu ước và Tân ước của hàng giáo phẩm trong giáo hội Công Giáo La Mã để trở về với những lời dạy của THIÊN CHÚA trong Thánh Kinh để từ đó khai sinh ra trường phái Tin lành (Protestantism) mà những người công giáo Việt Nam thường gọi là "bọn thề phản". Từ đó chiến tranh giữa hai phe công giáo và Tin lành đã bộc phát rất tàn bạo và đã kéo dài suốt 30 năm tại Âu Châu. Nhóm Tin lành chủ trương sống theo lời Chúa trong Thánh Kinh là truyền bá Phúc âm (Evangelism). Đây là trường phái ĐEM ĐẠO VÀO ĐỜI (Practical Religion) đã ra đời từ gần 500 năm nay và khai sinh ra văn minh Dân Chủ (Democratic Civilization) và khai sinh ra nước Mỹ và nước Mỹ đã truyền bá văn minh Dân Chủ trên toàn thế giới cho đến ngày nay. Những người cha khai sinh ra nước Mỹ (American Founding Fathers) đều xuất thân từ trường phái của John Calvin tức Puritan để đem vào đời sống chính trị luật đạo đức (Eternal Moral Code) của Cựu ước.

Luật của Cựu ước để xây dựng nên cộng đồng của quốc gia

Luật của Tân ước để xây dựng CHÂN TÂM cho con người.

Luật đạo đức của cộng đồng quốc gia từ Ten Commandments.

Luật của tình yêu trong Tân ước nằm trong bài giảng trên núi của Chúa Jesus.

Cựu ước hướng dẫn xây dựng Công Lý cho đời sống xã hội và đời sống quốc gia.

Tân ước xây dựng tinh thần Tự Do Bình Đẳng và lòng nhân từ cho con người sống trong cộng đồng quốc gia.

ĐEM ĐẠO VÀO ĐỜI cũng chỉ là thực hành đức tin tôn giáo (practical faith) hay thực hành đạo lý (practical Divine Way) của Trời trong đời sống xã hội của con người. Vì thế đứng trên phương diện thế tục (secularism) hay xã hội dân sự tôn giáo mãi là ánh sáng của minh triết. Thế giới thế tục hay trần tục, có thể chối bỏ THIÊN CHÚA, Thượng Đế, ALLAH hay Tạo Hóa nhưng lại

rất cần có ánh sáng minh triết. Thế giới thế tục và trần tục cũng có thể chối bỏ tôn giáo, nhưng không thể nào chối bỏ được ánh sáng lương tâm của con người nếu xã hội cần những con người cao quý và sáng suốt. Bởi vì thiếu ánh sáng minh triết con người sẽ trở thành những kẻ vô minh. Và quan trọng hơn, khi con người đã đánh mất ánh sáng của lương tâm, con người sẽ sống trong bóng tối của bản năng và dục vọng mù quáng hướng dẫn đời sống của họ. Từ đó con người trở thành vẩn nạn hải hùng cho chính họ và cho xã hội mà họ đang sống. Như vậy, những người có chủ trương khuynh hướng hoàn toàn trần tục và thế tục (absolute secularism) sẽ giải quyết vẩn nạn vô minh của con người như thế nào đây? Ngoài ra, trước bóng tối của bản năng và dục vọng mù quáng của con người, những người có khuynh hướng thế tục và trần tục thuần túy sẽ làm gì để giải trừ cái bóng tối của bản năng và dục vọng mù quáng của con người? Hiển nhiên cho thấy thế giới con người sống không thể nào thiếu được ánh sáng minh triết nếu họ không muốn bị bóng tối của vô minh vây hãm và quật ngã, bởi vì vô minh là nguồn gốc của tất cả tội lỗi và nghiệp chướng (Karma) của thế giới con người. **Tôi lỗi cũng chỉ có nghĩa là sống ngược lại với luật thiên nhiên trong Trời đất hay ngược lại với đạo lý. Sống như thế là chống đối lại với THIÊN CHÚA, ALLAH hay Tạo Hóa.** Sự thật kế tiếp là tâm hồn và trí tuệ của con người là điểm hội tụ của ánh sáng minh triết và bóng tối của dục vọng xuất phát từ lòng tham dục của bản năng. Giữa hai đối cực đó con người được THIÊN CHÚA cho Tự Do để chọn lựa trong đời sống của họ và họ phải gánh lấy trách nhiệm và hậu quả của việc lựa chọn đó. Sự lựa chọn có thể đưa con người đến sự sáng suốt, khôn ngoan, thông minh, an bình và Hạnh Phúc hay đưa con người vào con đường vô minh u ám, bấp bênh, yếu đuối vật vã, đần độn, bất an và đau khổ. Con người sáng suốt và Hạnh Phúc vì họ sống theo luật tự nhiên trong Trời đất hay sống theo đạo lý. Khi con người sống ngược lại với đạo lý tức ngược lại với luật thiên nhiên thì họ sống trong vô minh và đau khổ. Tất cả lịch sử đã chứng minh điều đó.

Nếu con người có sự minh triết thì họ là con cái của ánh sáng và ánh sáng chính là THIÊN CHÚA hay Tạo Hóa và vì có ánh sáng con người sẽ có một đời sống an vui và Hạnh Phúc.

Nếu con người cần ánh sáng lương tâm thì không có thứ khoa học hay chủ nghĩa thế tục nào giúp con người có được ngoại trừ các chính giáo. Vì thế loại trừ tôn giáo ra khỏi đời sống xã hội của con người thì bóng tối của dục vọng sẽ tuôn vào đời sống mà xã hội và con người không chống đỡ được.

Nếu xã hội con người muốn có Công Lý trong đời sống xã hội thì xã hội đó không thể nào vô thần được; bởi vì THIÊN CHÚA hay Tao Hóa chính là Công Lý. Và luật tự nhiên trong Trời đất là luật Công Lý và luật đạo đức.

“Nếu nhân loại cần có những nền văn minh tinh thần (spiritual civilization) để giúp con người xây dựng đời sống tinh thần và tâm linh tốt đẹp của họ vì thế xã hội con người cần có tôn giáo bởi vì không có thứ khoa học nào và lý thuyết trần tục nào có thể xây dựng được những giá trị tinh thần”

Khoa học và triết lý trần tục có thể chối bỏ tôn giáo nhưng khi chối bỏ lương tâm và mọi giá trị tinh thần của con người thì đời sống xã hội trở thành thảm họa vĩ đại. **Khoa học và lý thuyết trần tục vô thần muốn thay thế tôn giáo để hướng dẫn con người và xã hội nhưng đó là những ngọn đèn không có ánh sáng tâm hồn và trí tuệ nên làm cho mọi giá trị tinh thần từ từ sụp đổ và làm cho lương tâm của con người bị mất đi, từ đó bao thảm họa khác phát sinh.**

Đúng như Tổng Thống Nixon đã nhận xét hai nền văn minh Kito – Do Thái giáo của Hoa Kỳ và nền văn minh Hồi giáo rực rỡ, nhưng sự phát triển văn hóa và lịch sử khác nhau nên cần học hỏi lẫn nhau để bổ túc lẫn nhau. Điều mà người dân Mỹ cần học hỏi nơi Hồi giáo là đức tin tôn giáo của người Ả Rập quá mãnh liệt, có thể nói mãnh liệt nhất trong thế giới tôn giáo. **Nhưng người Hồi giáo cần quay về Hoa Kỳ để học hỏi làm thế nào để biến đức tin thành đời sống chính trị và xã hội cho con người được sống trong Thanh Bình và Hạnh Phúc.** Những người Ả Rập cần phát triển văn hóa và lịch sử theo đúng tiêu chuẩn, luật lệ và giáo lý của Thánh Kinh Qur’an, bởi vì tất cả giá trị của văn minh Hồi giáo là xây dựng nên những con người Tự Do, Bình Đẳng, Công Lý và nhân từ. Đó là lời dạy của ALLAH và tiên tri Muhammad từ 1400 năm qua. **Bài học tôn giáo và chính trị của thế giới Hồi giáo quá phức tạp vì vấn đề thần quyền và thế quyền vẫn không minh bạch phải chăng thế giới Hồi giáo muốn có một quốc gia ONE NATION UNDER ALLAH thì phải quay về thời Moses của Do Thái và quay về Hoa Kỳ mà học hỏi kinh nghiệm thành công hay thất bại của hai quốc gia này đều là ONE NATION UNDER GOD.**

Thế giới Hồi giáo và các quốc gia Ả Rập phải tự hỏi chính mình xem:

- “Chúng ta thực sự muốn gì?”

- “Chủ trương quá khích và cuồng tín để gây hận thù và bạo lực có thực sự giải quyết được các vấn nạn của Hồi giáo không?”
- “Tại sao Hoa Kỳ là “kẻ thù của ALLAH” khi mà “kẻ thù ấy” lại xây dựng được một quốc gia Tự Do, Bình Đẳng, Công Lý và nhân từ, còn chúng ta vẫn ôm ấp như một giấc mơ chưa thành sự thật?”
- “Sự hiểu biết và kiến thức của chúng ta về nước Mỹ có đủ để xác định chính xác xem Hoa Kỳ là bạn hay thù của Hồi giáo?”
- “Chủ trương phát động “Thánh Chiến” để réo gọi hận thù bạo lực có làm sáng tỏ được ánh sáng văn minh của Hồi giáo hay chúng ta sẽ làm cho nền văn minh tinh thần của Hồi giáo sụp đổ toàn diện, có thực sự ALLAH muốn Hồi giáo phát động Thánh Chiến trong hận thù và bạo lực thật không?”
- “Tại sao **Thánh Kinh Qu’ran lại có quan niệm Thánh Chiến là con người phải tư phần đấu với chính mình để tư thắng**, đó là lời dạy dễ then chốt nhất của văn minh Hồi giáo, phải chăng không còn ai nhớ nữa hay sao? Chẳng lẽ chúng ta không đem được những giá trị gì của văn minh Hồi giáo để đóng góp cho nền văn minh tổng hợp toàn cầu, mà chỉ biết đóng góp hận thù và bạo lực hay sao? Những người Hồi giáo chúng ta thật sự muốn gì, có phải chúng ta muốn xây dựng ONE NATION UNDER ALLAH or ONE NATION UNDER MAN? và quốc gia nào đưa đến Công Lý cho chúng ta?”

Trước tình thế căng thẳng và hỗn loạn tột cùng trong thế giới Hồi giáo, trên đây là một loạt tra vấn quan trọng và cần thiết mà chỉ có “những người thông minh, sáng suốt, biết sử dụng sự thông minh sáng suốt và khôn ngoan để biến khung cảnh sống thành môi trường sáng tạo, cảm thông và thánh thiện” theo đúng tinh thần Qur’an.

Trong sinh hoạt Bang Giao Quốc Tế, việc phân biệt BẠN – THÙ là việc hệ trọng nhất của các quốc gia. **Trong đó truyền thống ngoại giao của Hoa Kỳ thường biến THÙ thành BẠN, chưa bao giờ biến BẠN thành THÙ và Hoa Kỳ không chỉ là ONE NATION UNDER GOD mà là một quốc gia CÔNG LÝ.** Đó là giá trị mà Hoa Kỳ có thể chia sẻ với thế giới Hồi giáo và cả thế giới bởi vì Hoa Kỳ là những người dân của Thánh Kinh (People of the Book). **Văn minh Dân Chủ Hoa Kỳ thánh thiện và là tập đại thành của văn minh Hy-La và Kito-Do Thái giáo, đặt trên ba cột trụ khoa học, thần học và triết học nên rất thực tế, thực dụng nhưng rất lý tưởng, vì thế Hoa Kỳ thực sự là ánh sáng trên đời cao và nguồn hy vọng của con người trên mặt đất này.** Một quốc gia như thế chẳng lẽ không xứng đáng làm bạn với thế giới Hồi giáo hay sao? Đối với Thánh Kinh Hồi giáo đạo đức xã hội và thực hành Công Lý (practical justice) xã hội là giá

trị quan trọng nhất của người Hồi giáo. Từ đó **ALLAH muốn Hồi giáo xây nên những quốc gia của Công Lý bởi vì nước của ALLAH trên Trời là nước của Công Lý** và đó cũng là giá trị mà Hoa Kỳ có thể giúp các quốc gia Hồi giáo xây dựng nên những quốc gia của Công Lý hay ONE NATION UNDER ALLAH để thỏa lòng khao khát của muôn triệu dân Hồi giáo và sự trông chờ kỳ vọng của ALLAH đã đưa đến cho tiên tri Muhammad 1400 năm qua.

ONE NATION UNDER ALLAH or ONE NATION UNDER MAN? Đó là câu hỏi cần trả lời từ thế giới của Hồi giáo.

IV- LUẬT GIAO ƯỚC VÀ TIÊN TRI MUHAMMAD

Thánh Kinh Qur'an chấp nhận rằng Ten Commandments là giao ước của chính họ. Nếu như vậy thì người Hồi giáo phải tuân hành theo đúng Giao ước mà THIÊN CHÚA đã đưa đến cho dân Do Thái và cho người Hồi giáo đặc biệt là người Hồi giáo cuồng tín phải lắng nghe các tiên tri đã cảnh cáo những người không giữ Giao ước sẽ bị trừng phạt như thế nào theo cuốn Catholic Social Teaching trong Cựu ước đã cho thấy THIÊN CHÚA đã dựng lên một giống dân mà tại nơi đó con một yêu dấu của THIÊN CHÚA là Đấng Cứu Thế.

THIÊN CHÚA muốn cho con cái của THIÊN CHÚA được sống trong Tự Do, Bình Đẳng và Công Lý. Qua bàn tay của Moses THIÊN CHÚA đã giải phóng dân Do Thái ra khỏi ách nô lệ khổ đau tại Ai Cập và đưa họ về với đời sống Tự Do tại đất hứa (promise land). Sau 40 năm sống lang thang trong sa mạc, tại núi Sinai, THIÊN CHÚA đã trao luật của THIÊN CHÚA để làm giao ước giữa THIÊN CHÚA và dân được chọn (chosen people), những luật đó được cô đọng lại trong Ten Commandments mà những người Kito giáo Việt Nam dịch là MƯỜI ĐIỀU RĂN, nhưng đây là **LUẬT GIAO ƯỚC** nên dịch như thế này sẽ mất hết ý nghĩa của Giao ước, lẽ ra nên dịch là MƯỜI MỆNH LỆNH TRONG GIAO ƯỚC GIỮA THIÊN CHÚA VÀ CON NGƯỜI. Vì đây là luật đã được ký kết và giao ước nên bắt buộc DÂN CHÚA phải tuân hành nếu họ muốn duy trì giao ước với THIÊN CHÚA, những mệnh lệnh đó là luật đạo đức vĩnh cửu (Eternal moral code) mà tất cả người dân cũng như quốc gia Do Thái phải giữ để tạo dựng nên một quốc gia TỰ DO BÌNH ĐẲNG VÀ CÔNG LÝ. Luật đạo đức đó bắt con người và quốc gia phải thi hành Công Lý (practical justice).

Mỗi khi dân Do Thái không trung thành và không thực hành giao ước, họ đã thờ lạy tà thần và liên tục sống ích kỷ, tham lam với những người ngoại quốc, những người khách lạ từ xa tới, những kẻ bất hạnh yếu đuối và những kẻ nghèo khổ, lúc đó THIÊN CHÚA lại sai các tiên tri đến để cảnh báo họ:

“Hãy rửa sạch bàn tay đẫm máu của các người” “Hãy thanh lọc và tẩy rửa tâm hồn và hãy tự mình trở thành trong sạch thánh thiện”

“Hãy dừng tay lại đừng làm điều xấu xa tồi bại nữa”

“Hãy tìm kiếm Công Lý và chấm dứt những hành động bạo ngược hung dữ”

“Hãy cư xử công bằng với những kẻ cô cút bất hạnh và an ủi lo lắng cho các người góa bụa trên đất nước của các người”(Isaiah 1:15-17)

“Các người đã được dặn là phải làm những điều hợp với lẽ phải” (Micah 6:8)

Điều luôn luôn phải nhớ là: nước Trời của THIÊN CHÚA là nước của Công Lý và THIÊN CHÚA muốn nước của con người cũng phải là những quốc gia của Công Lý khi họ sống dưới trần gian này .

Theo Thánh Kinh Qur'an tiên tri Muhammad từ 1400 năm qua đã được ALLAH hay THIÊN CHÚA mặc khải để ông cất lên tiếng nói của sự sáng đối với thế giới của người Ả Rập theo Karen Armstrong tác giả cuốn Islam cho biết Muhammad đã đi vào sống trên đỉnh núi Mount Hira nằm giữa Mecca, ở đó ông đã cầu nguyện, ăn chay và bố thí cho những người nghèo khổ. Từ lâu ông rất lo lắng trước những cơn khủng hoảng của người Ả Rập với những cuộc ám sát, những cuộc nội chiến và những cuộc xâm lăng. Các bộ lạc cứ chém giết và tàn hại lẫn nhau triền miên. Nhiều người cho rằng chủng tộc của họ là những dân lang thang mất lối (the lost people) đã bị sống kiếp lưu đày muôn đời xa cách với thế giới văn minh và THIÊN CHÚA đã không ngó ngang gì tới họ... thế giới Ả Rập vẫn nằm ngoài thế giới văn minh, họ phải sống với một môi trường khắc nghiệt đó và những người Ả Rập đã sống mấp mé bờ vực thẳm của đói khát.

Nhưng mọi chuyện đã thay đổi qua một đêm khi Muhammad thức dậy để thấy mình được truyền một sức mạnh vô song với sức công phá, cuốn chặt lấy ông cho đến lúc ông nghe được những lời đầu tiên của cuốn Thánh

Kinh mới của Ả Rập dâng tràn trên môi ông. Muhammad đã được THIÊN CHÚA mặc khải. Bức thông điệp của Muhammad rất đơn giản. Ông đã được dạy giáo lý không có gì mới về THIÊN CHÚA phần lớn giáo lý được nói về sự tạo dựng vũ trụ của ALLAH và nhân loại sẽ bị phán xét vào những ngày sau chót, đúng như những người Do Thái và Kito giáo đã tin tưởng như thế. **Muhammad không nghĩ rằng ông sẽ lập nên một tôn giáo mới, nhưng ông chỉ đem đến cho dân Ả Rập một tín ngưỡng có sẵn về một THIÊN CHÚA cho những người Ả Rập, là những người chưa bao giờ có tiên tri. Ông đã quả quyết rằng thật là sai lầm nếu chỉ xây dựng cuộc sống cho riêng mình, mà phải biết làm thế nào để chia sẻ sự giàu sang cho mọi người và xây dựng một xã hội mà ở đó những kẻ yếu đuối và bất hạnh phải được đối xử tử tế và tôn trọng họ.** Nếu ... không tu chỉnh lối sống của họ, xã hội của họ sẽ sụp đổ (như một xã hội bất công trong quá khứ) bởi vì họ đã vi phạm luật lệ của sự sống còn và tồn tại. Phần đông các tín đồ cũng như Muhammad đều không có học. Thánh Kinh Qur'an đã được mặc khải cho Muhammad bằng từng câu thơ, từng chương quãng thời gian 21 năm liên tục, thường đưa ra đáp án cho hai cơn khủng hoảng...

Một giáo phái mới sau cùng được gọi là Hồi giáo (tức người vâng phục). Đó là người đã dâng hiến trọn vẹn đời sống họ cho ALLAH và tuân phục theo mệnh lệnh của THIÊN CHÚA là con **người Hồi giáo phải sống và cư xử với nhau bằng CÔNG LÝ, BÌNH ĐẲNG và LÒNG NHÂN TỪ.** Đó là thái độ vâng phục của người Hồi giáo khi gục mặt xuống đất để cầu nguyện (Salat). Trước đó đời sống tinh thần của người Ả Rập quá tăm tối bệnh hoạn, chiến tranh giết chóc liên miên và đầy rẫy bất công xã hội. Con người chỉ có một THIÊN CHÚA duy nhất và cộng đồng hòa đồng hợp nhất với nhau. Và cộng đồng đó phải được điều hành trên sự Bình Đẳng và Công Lý.

Thánh Kinh Qur'an đã nhấn mạnh vào những lời trong đó giản dị như một nhắc nhở tất cả sự thật mà mọi người đều đã biết. Đây là đức tin nguyên thủy (Promordial faith) đã được thuyết giảng cho tất cả nhân loại bởi các tiên tri trong quá khứ. THIÊN CHÚA đã không bỏ mặc cho con người sống trong vô minh tăm tối trước đạo lý của đời sống, THIÊN CHÚA đã gửi những sứ giả (Messengers) đến với mỗi sắc dân trên khắp mặt đất. Truyền thống Hồi giáo đã cho biết rằng đã từng có 124.000 tiên tri như vậy là con số tượng trưng cho sự đông đảo. Tất cả đều đã được đưa đến cho những người dân của họ một sự linh ứng từ Trời đã làm nên Thánh Kinh, họ có thể bày tỏ những sự thật về tôn giáo khác nhau của THIÊN CHÚA nhưng tính chất nền tảng thiết yếu đều giống nhau. Bây giờ vào lúc sau chót THIÊN

CHÚA đã gởi đến một tiên tri và cuốn Thánh Kinh Qur'an ... **Muhammad không đưa đến những mâu thuẫn với những tiên tri khác hoặc bắt đầu một đức tin mới, tín ngưỡng mới. Sứ điệp của ông cũng như của Abraham, Moses, David, Salomon hoặc Chúa Jesus.** Thánh Kinh Qur'an không chỉ đề cập đến những tiên tri mà những người Ả Rập đã biết như Phật giáo và Ấn Độ giáo, mà cả những thổ dân của Úc Đại Lợi hoặc những người da đỏ tại Mỹ Châu, Thánh Kinh Qur'an tán thành những nhà hiền triết của họ bởi vì những hướng dẫn chân chính của tôn giáo là vâng phục, tuân theo Thánh ý của Tạo Hóa... Giảng dạy về Công Lý, lòng nhân từ và Bình Đẳng đều đến từ một gốc là Trời cao vì vậy Muhammad không bao giờ kêu gọi những người Do Thái hay Kito giáo phải chấp nhận Hồi giáo, ngoại trừ họ muốn làm như thế, bởi vì họ đã đón nhận được những giá trị tuyệt hảo của riêng họ. Thánh Kinh Qur'an đã nhấn mạnh: **"không có vấn đề cưỡng bách trong đức tin và ra lệnh những người Hồi giáo phải tôn trọng tín ngưỡng những người Kito giáo và Do Thái,** đó là những người được Thánh Kinh Qur'an gọi là Ablal- Kitab thường dịch là people of the Book. Những người dân của Thánh Kinh hay được coi là dân Chúa. **Tuy nhiên những người Hồi giáo chấp nhận Ten Commandments là giao ước của chính họ thì nguyên tắc đạo đức trở thành Giao ước của cả ba tôn giáo là Do Thái giáo, Kito giáo và Hồi giáo.** Những người Do Thái trong quá khứ của lịch sử đã xóa bỏ giao ước giữa họ và THIÊN CHÚA nên đã bị THIÊN CHÚA trừng phạt với bao thảm họa kinh hoàng như : THIÊN CHÚA không cho mặt Trời chiếu sáng để họ sống trong bóng tối hay THIÊN CHÚA đã không cho mưa rơi xuống để làm cho hoa màu mà tất cả người Do Thái trông trọt phải chết hết, và nếu họ tiếp tục vi phạm luật giao ước thảm họa chiến tranh và lưu đày chắc chắn sẽ đến với họ. Đây là bài học Thánh sử mà ngày nay những người dân Chúa và những người Hồi giáo cuồng tín phải học tại sao Giao ước đã ghi: "người không được giết người" tại sao những người Hồi giáo cuồng tín lại cố sát hận thù và bạo lực để giết người khắp nơi. Họ tự nhận và nhân danh những người Hồi giáo, nhưng người Hồi giáo là gì, khi Thánh Kinh Qur'an mô tả về người Hồi giáo như sau:

"Đó là một con người đã dâng hiến trọn vẹn đời sống của họ cho ALLAH và tuân phục theo mệnh lệnh của THIÊN CHÚA, là con người Hồi giáo phải sống và cư xử với nhau bằng CÔNG LÝ, BÌNH ĐẲNG và LÒNG NHÂN TỪ. Người Hồi giáo đã bày tỏ thái độ vâng phục khi gục mặt sát mặt đất để cầu nguyện".

Trên đây là luật giao ước mà Muhammad và những người Hồi giáo đã kết ước với THIÊN CHÚA để giữ và thực thi trong đời sống của họ nhưng những nhóm Hồi giáo cực đoan, quá khích và cuồng tín đã vi phạm giao ước và vì lẽ đó Thánh Kinh Qur'an có nhắc nhở và cảnh cáo như sau:

“Nếu họ không tu chỉnh lại lối sống của họ, xã hội của họ sẽ sụp đổ (như một xã hội bất công trong quá khứ) bởi vì họ đã vi phạm những luật lệ căn bản của sự tồn tại và sống còn”

V- TẠI SAO CÁC QUỐC GIA Ả RẬP CHƯA XÂY DỰNG ĐƯỢC NHỮNG VƯƠNG QUỐC CÔNG LÝ NHƯ THÁNH KINH QUR'AN ĐÃ DẠY?

Theo Tổng Thống Richard Nixon đã viết trong cuốn Beyond Peace của ông xuất bản năm 1985, những phong trào về nguồn (Islamic Extremist Fundamentalism) tại thế giới Hồi giáo rất cực đoan và cuồng tín để chống lại Hoa Kỳ và Tây Phương. Nhưng số người này chỉ chiếm khoảng 10%, còn lại 90% người Hồi giáo vẫn sống theo Thánh Kinh Qur'an và khao khát trở thành những con người Dân Chủ Hồi giáo (Democratic Civilization), trong đó có cả tầng lớp trí thức và tầng lớp trẻ trong thế giới Hồi giáo. Các phong trào tranh đấu đã bộc phát trong thời gian gần đây tại Tunisia, Libya, Syria và Ai Cập đã nói lên khát vọng Dân Chủ của đa số người dân trong thế giới Hồi giáo. Đây chính là làn sóng Cách Mạng Dân Chủ Đáy Tầng (Grass Roots Democracy), vì các thành phần chủ lực là lớp trẻ và đại đa số quần chúng đã tranh đấu Tự Do cho chính họ nên còn gọi là phong trào quần chúng vùng dậy để tranh đấu cho quyền sống và quyền Tự Do của chính họ.

Từ hai thế kỷ qua thế giới Hồi giáo bị kẹt giữa hai khó khăn và trở ngại lớn lao đến từ các chế độ quân chủ chuyên chế rồi sau đó là độc tài quân phiệt như Saddat, Nasse và Mubarak. **Các nhà độc tài quân phiệt thường chủ trương loại bỏ tôn giáo ra ngoài đời sống quốc gia để chạy theo khuyh hướng thế tục quá độ, họ thường dùng các phong trào Hồi giáo cực đoan quá khích như một cái cớ để họ tiếp tục duy trì sự độc tài vì lý do an ninh.** Nhưng đa số người dân trong thế giới Hồi giáo, tầng lớp trí thức trẻ thường được đào tạo tại Hoa Kỳ và các quốc gia Tây Phương nên họ rất tôn trọng chế độ Dân Chủ, tiến bộ khoa học kỹ thuật và đường lối

giáo dục tại Hoa Kỳ và Tây Phương. Họ muốn trở thành những con người Dân Chủ Hồi giáo những họ phải đối mặt với những phong trào Hồi giáo cực đoan và cuồng tín thường cổ súy hận thù và bạo lực với Hoa Kỳ và Tây Phương. **Đây là những con người khoác áo giáo sĩ để tìm kiếm quyền lực chính trị nên đã lam dụng lý tưởng thiêng liêng của Hồi giáo để khai thác trục lợi và tổ chức các nhóm khủng bố tấn công Hoa Kỳ và Tây Phương.** Tất cả các cuộc tranh đấu của lớp người này không phải vì lý tưởng tôn giáo thực sự nên họ đã diễn dịch và hướng dẫn con người hoàn toàn sai lạc với tinh thần của Muhammad và Thánh Kinh Qur'an để tìm kiếm quyền lực của thần quyền và thế quyền.

Nhìn vào thực trạng của thế giới Hồi giáo, con người chỉ thấy toàn là những xung đột và hận thù. Xung đột giữa các nhóm Hồi giáo cực đoan và cuồng tín với Tây Phương, xung đột giữa các quốc gia Ả Rập với Do Thái và xung đột giữa người dân và các chế độ độc tài. Tổng Thống Nixon tiết lộ rằng những xung đột quân sự không chỉ diễn ra giữa các quốc gia Ả Rập và Do Thái mà còn những xung đột của các quốc gia Ả Rập với nhau. Syria đã xâm lăng Jordan vào năm 1970, Iraq đã xâm lăng Iran năm 1980 và xâm lăng Kuwait năm 1990, Libya đã xâm lăng Chad năm 1980, Xiria đã chiếm Libanon năm 1976. Iran đã cố gắng lật đổ các chính quyền Dân Chủ bằng cách trợ cấp tiền bạc cho những nhóm khủng bố tại Libanon, Libya, Marocco, Tunisia và Sudan. Những xung đột giữa các quốc gia Hồi giáo đã làm chết 1,4 triệu người kể từ năm 1980, nếu đem so sánh trong cuộc chiến tranh giữa các quốc gia Ả Rập và Do Thái chỉ bị thiệt hại bằng 1/10 tức khoảng 100 ngàn người chết, chỉ riêng chiến tranh Iraq với Iran đã làm cho 1 triệu người thiệt mạng (trích...).

Tất cả sự kiện trên đã làm cho vùng vịnh Ba Tư trở thành một nơi bất ổn nhất trên thế giới. Theo nhận định của Tổng Thống Nixon thì Iran có tiềm năng và nuôi tham vọng làm bá chủ của cả vùng Trung Đông. Iran có 60 triệu dân và kiểm soát 10% số dầu trên thế giới, có một cơ sở hạ tầng kỹ thuật hiện đại, Iran có sức mạnh quân sự và kinh tế hơn bất cứ quốc gia nào tại Trung Đông. Iran có 1 triệu quân sau năm 1988, Iran đã đưa ra chiến lược là xuất cảng các nhóm Hồi giáo về nguồn quá khích và cuồng tín đi khắp nơi, và Iran cũng là nơi bảo trợ chính yếu cho các nhóm khủng bố tại Trung Đông. Những tổ chức khủng bố của Hồi giáo đặt căn cứ chính tại Terahn và October Movement tại Ai cập, họ thành lập các toán ám sát để loại trừ các nhóm chống đối người Iran tại Âu Châu.

Hậu quả đưa đến là trong thế giới Hồi giáo ngày nay, khuynh hướng về nguồn quá khích và cuồng tín chủ trương bạo lực ngày càng gia tăng để chống đối Hoa Kỳ và Tây Phương cũng như những hoạt động khủng bố gây chết chóc kinh hoàng khắp nơi và làm cho tình thế càng ngày càng căng thẳng và bất ổn, đe dọa trực tiếp đến an ninh và Hòa Bình cho các quốc gia Hồi giáo tại Trung Đông. Đó là tất cả lý do tại sao khối Hồi giáo đã thất bại trong việc xây dựng những cộng đồng quốc gia Tự Do, Bình Đẳng Công Lý và Nhân từ như Thánh Kinh Qur'an đã dạy họ từ 1400 năm qua, nhưng cho đến nay vẫn chưa xây dựng được một quốc gia như thế. Có thể nói tôn giáo của người Hồi giáo là tôn giáo của đức tin (Religious Faith). Thế giới Ả Rập vẫn có nhiều những cá nhân sống theo đúng giáo lý của Thánh Kinh Qur'an đã dạy, nhưng thế giới Ả Rập vẫn chưa xây dựng được một quốc gia có Công Lý. Những hiện tượng Hồi giáo về nguồn, cực đoan và cuồng tín đã dẫn đến khủng bố và bạo lực cho thấy đây là những người Hồi giáo sống với đức tin tôn giáo hướng ngoại (Outwardly Religion) nên họ đánh mất phần tinh túy và cần thiết nhất của tín hữu Hồi giáo- đó chính là con đường Tâm Đạo mà ALLAH và tiên tri Muhammad muốn xây dựng cho người Hồi giáo với tâm hồn trong sạch và thánh thiện của họ để từ đó xây nên một cộng đồng để thực hành Công Lý và lòng nhân từ của họ (Practical Justice)). Bây giờ thế giới Hồi giáo, các quốc gia Hồi giáo, các tín hữu Hồi giáo muốn thay đổi và chuyển hóa thì họ phải thay đổi lương tâm của họ trước, họ phải thấy và họ phải đi về với con đường Tayammun để tắm gội, thanh tẩy và thánh hóa tâm hồn của họ để thấy lại CHÂN TÂM (True Conscience)). Bởi vì đây là mệnh lệnh của Thánh Kinh Qur'an (họ thường sống theo lối sống này) đó là hướng ngoại để nhìn ra bên ngoài (Outwardly) để tin tưởng vào cái này cái nọ nhưng không quy tâm hướng nội để sống với đời sống sâu thẳm của nội tâm (Inwardly) mà họ không tin tưởng, vì vậy tâm hồn của họ bị mây mờ che khuất, vì thế cho đến bây giờ họ cũng vẫn chưa hiểu được (63:3)

Tâm hồn của con người đa số đều bị mây mờ che khuất, không chỉ có Hồi giáo mà hầu như tất cả sáu chính giáo cũng không mấy chú tâm vào con đường Tâm Đạo.

Từ mấy ngàn năm qua, phần đông giáo lý của các tôn giáo đã bị hiểu sai lạc rất nhiều. Từ chỗ hiểu sai lạc dẫn đến chỗ diễn dịch sai lạc, rồi giảng dạy và hướng dẫn sai lạc nên chức năng (function) của tôn giáo và vai trò của tôn giáo phần đông vẫn chưa chu toàn được. Các tôn giáo cũng đã không chịu tìm hiểu tương tân giáo lý của nhau, thường chỉ trích và chê bai tôn giáo của người khác và cho tôn giáo

của họ mới là "cao siêu" và mới là "chính đạo", còn tôn giáo khác là "tà đạo". Vì thế các tôn giáo đã kinh chống và xung đột lẫn nhau, trong lúc ấy thì lại có rất ít ai để ý đến tình trạng lạc đạo rất phổ quát trong tất cả các tôn giáo. Sự sai lạc đầu tiên và trên hết là các tôn giáo – nói đúng hơn là các tu sĩ và các giáo sĩ trong các tôn giáo – đã có ít người nhận ra con đường TÂM ĐẠO là một giá trị tuyệt đối (absolute value) hay một giá trị vô giá (valueless value) chung cho tất cả các tín hữu của sáu chính giáo, dù đó là Do Thái giáo, Kito giáo, Hồi giáo, Ấn Độ giáo, Phật giáo và Khổng giáo. Chỉ có con đường TÂM ĐẠO thì con người mới tìm thấy đâu là VẠN GIÁO NHẤT LÝ và đâu là tính chất đồng nguyên của lục giáo, để từ đó dẫn đến Hòa Đồng Tôn Giáo bởi vì tất cả nhân loại chỉ có một người CHA chung là Đấng Tối Cao, Đấng đang cai quản cả vũ trụ. Do đó, tất cả các đạo sĩ, thiền sư, thánh nhân, hiền triết Đông Tây hay những người may mắn có được đời sống tâm linh tinh thần sung mãn đều không phân chia ta và người, người và ta, tất cả đều từ một gốc với nhiều tên gọi khác nhau vì ngôn ngữ của các quốc gia khác nhau mà thôi.

Thời kỳ này là thời kỳ mà tôn giáo gọi là MẠT PHÁP, có nghĩa là tất cả mọi giá trị tinh thần và tâm linh đã và đang sụp đổ tơi bời khắp nơi. Đây là một hậu quả mang tính cách lịch sử lớn lao của toàn cầu. Từ hậu quả đó tự nói lên cho con người thấy rằng, phần đông các tu sĩ, giáo sĩ và các tín hữu của các chính giáo đều đã đi theo con đường tôn giáo hướng ngoại (Outwardly Religion) hay tôn giáo cơ cấu (institutional religion) mà phần đông đã đánh mất tôn giáo đức tin (Religious Faith). Những người hướng ngoại trong các tôn giáo, dĩ nhiên là không cảm nhận được sự thiêng liêng và mầu nhiệm của đời sống tâm linh và tinh thần xuất phát từ nội tâm sâu thẳm của con người, mà Đấng Tạo Hóa đã sai các tiên tri và các sứ giả của Trời xuống dưới trần để khai tâm mở trí cho con người, dẫn con người đi về với CHÂN TÂM của họ. Hậu quả là những người đi theo tôn giáo hướng ngoại thường rất nghèo nàn về đời sống tinh thần và tâm linh, cũng như đức tin tôn giáo của họ rất mong manh đặc biệt tại Việt Nam, Trung Hoa và các nước Á Châu lại rất ít ai chú ý đến con đường tu tâm dưỡng tính.

Tệ hại hơn nữa là những người nhân danh và lạm dụng tôn giáo để ích kỷ tìm kiếm tham vọng quyền lực chính trị cho riêng họ càng làm cho tôn giáo mất hết ý nghĩa thiêng liêng của tôn giáo. Tất cả những diễn dịch Thánh Kinh theo ý riêng của họ làm sao để họ có thể khai thác trục lợi như những kẻ buôn thần bán thánh đã có không ít

trong các tôn giáo. Từ đó không chỉ làm cho tôn giáo mất hết ý nghĩa thiêng liêng mầu nhiệm mà còn làm cho chủ nghĩa hoài nghi về tôn giáo ngày càng gia tăng.

Những hoạt động đầy bạo lực của những nhóm Hồi giáo cuồng tín càng ngày càng làm trở ngại cho các tín hữu Hồi giáo khác không thực hành được đức tin của họ. Thực hành đức tin và hành động ĐEM ĐẠO VÀO ĐỜI đã xây dựng cộng đồng quốc gia Dân Chủ Hồi giáo mà 90% trong số 850 triệu người trong thế giới Hồi giáo đang khao khát và trông chờ. Muốn đạt được điều đó thì Thánh Kinh Qur'an có nói: "con người là vấn nạn của thế giới, nhưng cũng chính con người là hy vọng của thế giới con người". Tất cả mọi ánh sáng dẫn đường và mọi hy vọng sẽ tỏa ra từ CHÂN TÂM của con người thì công cuộc hòa giải và hòa đồng giữa con người và Đấng Tối Cao sẽ thực hiện được cũng chỉ có CHÂN TÂM mới có thể tìm được sự hòa giải và hòa đồng giữa con người và anh em đồng loại của họ.

Trong khi ấy gian tham, ích kỷ và ghen ghét hận thù mới chính là kẻ thù của CHÂN TÂM con người, và là kẻ thù của đời sống xã hội. Hồi giáo gọi là Tayammun tức là thanh lọc, thanh tẩy và thánh hóa, điều đó có nghĩa là ghen ghét hận thù bám chặt vào tâm hồn và trí tuệ con người làm cho ánh sáng của tâm hồn bị mây mờ che khuất đi. Khi con người trút bỏ tính gian tham, ích kỷ và ghen ghét hận thù thì ánh sáng trong tâm hồn và trí tuệ từ từ xuất hiện để thay đổi chuyển hóa từ tâm gian tham, tâm ích kỷ và tâm ghen ghét hận thù thành CHÂN TÂM trong sạch, vô tì vết và thánh thiện. Phật giáo nói đồ tể buông dao thành Phật là như thế. Một con người CHÂN TÂM là một con người vô cùng cao quý là lý tưởng bởi vì họ là con người của TỰ DO, BÌNH ĐẲNG, CÔNG LÝ và NHÂN TỪ. Có CHÂN TÂM là một có ánh sáng vì thế chúa Jesus muốn tất cả các Kito hữu phải là ánh sáng của thế gian và vì THIÊN CHÚA là ánh sáng.

Đối với những người thực hành đức tin (Practical Faith) thực hành lý tưởng của đạo lý (Practical Divine Way) là những người đem CHÂN TÂM của họ vào sống với tha nhân tức là những người đem đạo vào đời. Đem đạo vào đời không gì cần thiết và quan trọng hơn là đem đạo lý của Trời vào thế giới chính trị hoặc đem đạo lý của Trời vào phát triển văn hóa và phát triển lịch sử. Đạo lý của Trời đơn giản chỉ là luật thiên nhiên trong Trời đất (natural law) để biến chính trị thành chính trị có đạo lý nên mới gọi là chính trị vương đạo (Political Idealism)

Vấn đề tách tôn giáo ra khỏi chính trị (separation of church and state) từ lâu đã bị hiểu lầm cực kỳ nguy hiểm ở khắp mọi nơi và ở khắp chính giáo bởi vì Church (là giáo hội) và là tôn giáo cơ cấu (institutional religion) hay tổ chức tôn giáo . Có nghĩa là phải tách giáo hội hay tổ chức tôn giáo hoặc cơ cấu tôn giáo ra khỏi chính quyền là đúng và phải như thế, nhưng nếu tách tôn giáo đức tin và đạo lý ra khỏi chính trị thì sẽ thành thảm họa lớn. Chính trị không có đạo lý tức không có luật lệ thiên nhiên hay chính trị đi ngược lại với luật thiên nhiên trong Trời đất thì chính trị sẽ trở thành bá đạo (devilish politics) (như con người đã thấy trong các chế độ chuyên chế và các chế độ độc tài cũng như con người và xã hội sống có đạo lý là sống theo luật lệ thiên nhiên trong vũ trụ. Sống theo thiên nhiên và sống theo đạo lý là sống có CHÂN TÂM. Con người ra sao thì xã hội như thế. Một xã hội được xây dựng bởi những con người có CHÂN TÂM thì xã hội mà họ xây dựng nên chắc chắn là xã hội có Tự Do, Bình Đẳng, Công Lý và nhân từ. Bởi vì cây nào thì quả ấy – đó là luật thiên nhiên.

Từ những căn bản đó và những sự thật đó, để xét đoán lại thực trạng của các quốc gia Ả Rập trong thế giới Hồi giáo, thì sẽ thấy tại sao vùng vịnh BA TƯ là một vùng bất ổn nhất trên thế giới, trong khi Trung Đông là mảnh đất mâu nhiệm và thiêng liêng nhất thế giới, ở đó THIÊN CHÚA đã hiện ra ba lần để đem luật lệ của Trời đất đến cho thế giới con người để giúp con người xây nên những quốc gia trong sạch thánh thiện và Công Lý để con người sống Hạnh Phúc và Thanh Bình An Lạc bên nhau, THIÊN CHÚA muốn các dân được chọn và được mục khải thực hành đức tin của họ và truyền đạt những mệnh lệnh và luật lệ của Trời cao đến các quốc gia trên khắp thế giới. Từ đó giáo lý và luật lệ của Do Thái giáo, Kito giáo và Hồi giáo được truyền bá đi khắp mọi nơi trên mặt đất, nhưng mọi xây dựng vẫn thành tựu trên mức độ cá nhân, chưa đạt đến mức độ quốc gia. Và ngày nay thế giới Hồi giáo vẫn là mảnh đất đầy xung đột và hận thù đang lan tỏa ra khắp mọi nơi.

Tại sao Trung Đông là một mảnh đất được chính THIÊN CHÚA coi là Đất Thánh và Jerusalem được mô tả là Đô thị của THIÊN CHÚA mà chính Muhammad đã căn dặn các tín đồ Hồi giáo của ông mỗi khi cầu nguyện phải hướng về Jerusalem. THIÊN CHÚA muốn nhìn thấy dân Chúa đã chọn trở thành những con người thánh thiện và một quốc gia thánh thiện (Holly nation) nhưng con người sẽ không trở thành thánh thiện được nếu con người đánh mất CHÂN TÂM của họ. Đã đến lúc tất cả những con người chủ trương sống với đời sống tôn giáo hướng ngoại phải thấy rằng sống như thế sẽ

chẳng bao giờ thấy được khuôn mặt ngàn đời của chính mình (Phật giáo gọi là bản lai diện mục) và sẽ sống xa rời với sự thật và chẳng bao giờ tìm được chân lý hay THIÊN CHÚA ngoài CHÂN TÂM của con người.

Vì thế vấn nạn của mảnh đất đầy hận thù tại Trung Đông là vấn nạn của tôn giáo hướng ngoại như Thánh Kinh Qur'an đã cảnh cáo con người. Càng hướng ngoại thì càng sống xa lạ CHÂN TÂM của chính mình, xa lạ với ánh sáng, xa lạ với tình yêu thương, xa lạ với THIÊN CHÚA và xa lạ với đồng loại anh em. Đó là tất cả lý do mà thế giới Hồi giáo đã thất bại trong việc xây dựng một cộng đồng Hồi giáo theo đúng tinh thần mà ALLAH cũng như tiên tri Muhammad đã hướng dẫn họ trong Thánh Kinh Qur'an.

"Bình Đẳng, tình huynh đệ và Tự Do" là lời giảng nền tảng của Thánh Kinh Qur'an. Đó là cuốn sách được truyền bá từ THIÊN CHÚA, ĐẰNG TẠO HÓA, người cha đã ban cho tất cả sự sống và nuôi dưỡng và là Đấng cai quản vũ trụ, đưa dắt con người đến chỗ hoàn hảo và đến với những lời dạy của THIÊN CHÚA từ đó chúng ta sẽ tìm kiếm con đường đi đến sự hòa đồng hợp nhất với tất cả nhân loại, đưa đến tình yêu thương giữa anh em đồng loại trong thế giới con người, không còn phân cách chia lìa vì màu da, đẳng cấp, xứ sở, ngôn ngữ và chức tước, phẩm trật...

Tinh thần và ánh sáng của Thánh Kinh Qur'an tuyệt vời biết bao vì đây cũng là lời dạy của Ten Commandments trong Cựu ước.

Những người nắm quyền hành chính trị từ các chế độ quân chủ chuyên chế và sau đó là độc tài quân phiệt và bây giờ là phong trào về nguồn quá khích cuồng tín đã nhân danh Hồi giáo và ALLAH để phát động Thánh Chiến chống lại Hoa Kỳ và Tây Phương. Nhưng khi họ cổ súy bạo lực và hận thù thì họ đã vi phạm trầm trọng Giao ước và Giáo lý của Thánh Kinh Qur'an, họ cho rằng Hoa Kỳ là "kẻ thù của ALLAH" nhưng ai mới thực sự là kẻ thù của ALLAH và ai là con cái của THIÊN CHÚA? Hoa Kỳ là kẻ thù của ALLAH hay Hoa Kỳ là kẻ thù của những người Hồi giáo đang nuôi tham vọng bành trướng và tham vọng bá chủ để thống trị các quốc gia Hồi giáo tại Trung Đông và đe dọa nền Hòa Bình của thế giới ?. Thánh Chiến thực sự là gì, và quan niệm về Thánh Chiến của những kẻ cuồng tín trong thế giới Hồi giáo có phù hợp với quan niệm Thánh Chiến của Muhammad và Thánh Kinh Qur'an không? Hoa Kỳ có thực sự hiểu thế giới Hồi giáo là gì không? Và thế giới Hồi giáo có hiểu Hoa Kỳ là một quốc gia phát xuất từ đâu và quốc gia này muốn gì? Vấn đề tôn giáo và chính trị của các quốc gia Hồi giáo rồi đây sẽ được giải quyết ra sao? Vùng đất "thánh" của Trung Đông có thể xây dựng được

Hòa Bình và An Lạc không? Tất cả mọi hận thù và xung đột tại Trung Đông xuất phát từ đâu và đâu là hy vọng cho tương lai? Tại sao thế giới Hồi giáo chưa xây dựng được thế giới của Công Lý như ALLAH đã dạy họ? Đó là những câu hỏi mà tất cả những người Hồi giáo phải tự tìm lấy câu trả lời cho chính mình và cho thế giới Hồi giáo nếu họ muốn xây dựng nên một cộng đồng đúng như Thánh Kinh Qur'an đã dạy.

VI- QUAN NIỆM THÁNH CHIẾN CỦA THÁNH KINH QUR'AN VÀ CỦA NHÓM CUỒNG TÍN KHÁC BIỆT NHAU NHƯ THẾ NÀO?

Theo Thánh Kinh Qur'an cho biết: "những người đi theo tôn giáo hướng ngoại, tâm hồn của họ bị mây mờ che khuất, vì thế cho đến nay họ vẫn chưa hiểu được" (63:3). Cũng theo Thánh Kinh Qur'an thì một người Hồi giáo chân chính nhất là một người có cuộc sống trong sạch, trong sáng và thánh thiện (A pure life) để từ đó tâm hồn và trí tuệ bừng lên một ánh sáng, Phật giáo gọi đó là huệ nhãn hay linh nhãn. Tất cả những người Hồi giáo đều biết chữ Tayammun, có nghĩa là tắm gội gột rửa cả thân xác và tâm hồn, nhưng tắm gội tâm hồn mới là phần chính yếu. Những tín hữu của tất cả sáu chính giáo, kể cả các tín hữu Hồi giáo phần đông đi theo khuynh hướng tôn giáo hướng ngoại (Outwardly religion) nên họ đã đánh mất hẳn việc tắm gội gột rửa thanh sạch tâm hồn của họ, đặc biệt cũng có nhiều tu sĩ giáo sĩ đã quên việc tắm gội tâm hồn của họ nên cũng bị mây mù che khuất vì họ cũng đi theo tôn giáo hướng ngoại, mũ áo xuềnh xang ở bên ngoài nhưng họ không chịu tìm kiếm vẻ rực rỡ linh thiêng trong đáy hồn sâu thẳm của họ. **Sự lạc đạo (heresy) của con người thật đơn giản là con người đi theo tôn giáo hướng ngoại – bởi vì ánh sáng đạo lý của THIÊN CHÚA, của ALLAH, của Thượng đế, của Tạo Hóa có tỏa ánh sáng được là tỏa ra ánh sáng trong tâm hồn của con người mà thôi.** Xưa các nhà hiền triết Đông Phương thường nói: Đạo bất hoằng nhân, nhân năng hoằng đạo (đạo không làm sáng con người, chính con người làm sáng đạo). Vì hướng ngoại con người không tìm thấy những mẫu nhiệm linh thiêng trong cuộc sống cũng như trong đời sống tôn giáo và đức tin. Tôn giáo hướng ngoại rất tai hại và nguy hiểm vì bản tính của con người thường rất yếu đuối, nhưng những ham muốn của bản năng đầy thú tính nơi con người lại rất mạnh mẽ. Vì lẽ đó tất cả các chính giáo đã đem Thánh Kinh và giáo lý để khai tâm mở trí cho con người để có sức mạnh và ánh sáng trong đời sống tinh thần và tâm linh của họ. Con người phải tự phấn đấu với chính những ham muốn của bản năng

đầy thú tính của họ để tự giải thoát mình hầu tìm lại được CHÂN TÂM, chân ngã của mỗi người.

Đây mới thực sự là cuộc THÁNH CHIẾN.

Mỗi người tự chiến đấu với chính mình và tự thắng lấy chính mình là hành trình của cuộc Thánh Chiến mà các tôn giáo muốn cho con người đi vào cuộc chiến đấu thiêng liêng đó. Con người thường nhìn ra bên ngoài để tìm kiếm kẻ thù, và thường quên đi một thứ kẻ thù cực kỳ mạnh mẽ đây quyền năng và vô cùng nguy hiểm là bóng tối âm u đang bao phủ tâm hồn và trí tuệ của họ và bóng tối u ám đó xuất phát từ lòng tham dục của con người.

Trong phần giới thiệu Thánh Kinh Qur'an có viết rằng:

“Một quan niệm sai lầm khủng khiếp nhưng lại rất phổ quát, đặc biệt là những người Kito giáo đã rao giảng bởi một số nhà truyền giáo mang tính chất đố kỵ, về cái nhìn với bốn phận của các cuộc Thánh Chiến trong Hồi giáo. Ngay cả những nhà nghiên cứu lừng lẫy của Tây Phương cũng đã thiếu sự cẩn trọng để tra cứu tự điển của người Ả Rập hoặc tìm kiếm Thánh Kinh Qur'an để tìm hiểu ý nghĩa của hai chữ Thánh Chiến. Chữ Jihad theo từ điển của Ả Rập có nghĩa là sử dụng hay đi vào hành động với sức mạnh sâu thẳm, những nỗ lực, cố gắng để phấn đấu với mục tiêu đã chọn. Một điều cần nhớ là – một là phấn đấu với kẻ thù hữu hình xấu xa, hai là phấn đấu với chính mình. Tất cả ý nghĩa này đã dùng trong Thánh Kinh Qur'an khi đề cập đến hai chữ Thánh Chiến.

Bốn phận của Thánh Chiến khác biệt sâu xa với chiến tranh và ý nghĩa Thánh Chiến (Holly war) do các học giả Tây Phương đã viết đã không biết đến ý nghĩa của Ả Rập và những lời dạy căn bản của Thánh Kinh Qur'an. Đối với truyền thống tiên tri của Hồi giáo thì cuộc hành hương vĩ đại khi đi đến Mecca cũng được coi như là Jihad. Sự cho phép chiến đấu trong một hoàn cảnh nào đó, không dính dáng gì đến sự dùng vũ lực và chưa có lần nào Hồi giáo cho phép dùng bạo lực cho việc tuyên xưng đức tin. Xin nhắc lại một lần nữa, **Thánh Kinh Qur'an viết rằng hãy chiến đấu kiên cường mạnh mẽ với sự gian tham của cái vật chất của các người và hãy tự chiến đấu với chính mình vì chính nghĩa của ALLAH” (9:41)**

Trong một đoạn khác Thánh Kinh Qur'an còn khuyên nhủ:

“Hãy chiến đấu mạnh mẽ để chống lại những kẻ thù của Hồi giáo, những kẻ vô thần không tin ngưỡng với sự trợ giúp của Qur’an đó là tất cả lý lẽ và luận điểm của một cuộc chiến đấu đầy quyền năng”

Đây là hành trình truyền bá Thánh Kinh hay truyền bá phúc âm đến với thế giới vô minh và vô đạo của con người để giúp họ tìm thấy đạo lý, sự thật và sự sống mà Đấng Tạo Hóa muốn đem đến cho tất cả loài người. Việc làm này cũng mang ý nghĩa Thánh Chiến. Thêm vào đó Thánh Kinh Qur’an còn nói lên ý muốn của THIÊN CHÚA như sau với ý nghĩa của Thánh Chiến:

“THIÊN CHÚA trông chờ vào chúng ta với một cuộc Thánh Chiến để chống lại linh hồn của chính mỗi chúng ta, chống lại sự thôi thúc của bản ngã, ở đó đã luôn luôn thúc giục chúng ta làm những việc xấu xa lầm lạc. THIÊN CHÚA không cho chúng ta bất cứ một phép tắc nào để sử dụng bất cứ một thứ vũ lực nào để cấm cản người khác trong việc thờ lạy hay họ đến với Giáo Hội, Hội Đường hoặc Đền thờ, mà ở nơi đó Thánh danh của THIÊN CHÚA được vinh danh” (2:114). Cuối cùng Thánh Kinh Qur’an còn nói rõ hơn:

“Cuộc chiến đấu trên danh nghĩa của ALLAH với những kẻ đã đánh các người và bách hại các người nhưng không được vi phạm tội hiếu chiến hận thù, chắc chắn ALLAH không thể yêu thương kẻ hiếu chiến”

“Bởi vì họ phá bỏ Giao ước của họ và chối bỏ những THÔNG ĐIỆP của ALLAH và có sự thù nghịch với các tiên tri mà không có lý do chánh đáng và họ nói “tâm của chúng tôi chưa được cắt bì và vì thế không thể nghe được”. ALLAH đã đặt dấu ấn trong tâm của họ nhưng họ đã đánh mất niềm tin của họ, dù họ có tin nhưng niềm tin quá mong manh” (4:155)

Từ những giáo lý trích ra từ Thánh Kinh Qur’an cho thấy Hồi giáo cũng như Ấn Độ giáo, Do Thái giáo, Kito giáo, Phật giáo, Khổng giáo đều kêu gọi con người và các tín hữu phải QUY TÂM HƯỚNG NỘI để tìm kiếm ALLAH, THIÊN CHÚA, Thượng đế, Tạo Hóa hay Phật để thờ lạy và cầu nguyện. Xưa Chúa Jesus có lần nói với Herod rằng: “vương quốc của ta không ở chốn trần gian này nhưng vương quốc của con người là vương quốc hữu hình (Visible Kingdom) vương quốc của THIÊN CHÚA là vương quốc vô hình (Invisible Kingdom). Như vậy vương quốc của THIÊN CHÚA là vương quốc của tinh thần (spiritual world) hay còn gọi là vương quốc tâm linh. Con người đến trần gian để sống trong vương quốc hữu hình nhưng đời sống tinh thần và tâm linh của con người cũng là vương quốc vô hình và vương quốc ấy cũng

đồng thanh tương ứng với vương quốc của THIÊN CHÚA, nếu con người còn giữ được CHÂN TÂM của họ. **Vì thế tất cả sáu chính giáo đều đưa ra giáo lý và kinh điển để hướng dẫn và giáo hóa con người làm sao để duy trì, bảo vệ và thăng hoa đời sống tinh thần và tâm linh của con người.** Do đó đời sống tôn giáo phải là **đời sống tôn giáo hướng nội** để tìm kiếm trong tâm hồn sâu thẳm của chính mình và tìm kiếm ALLAH, THIÊN CHÚA, Phật hay Tạo Hóa. Vì đây là vương quốc tinh thần và tâm linh cũng vô hình vô ảnh nên tìm kiếm THIÊN CHÚA ở thế giới hữu hình thì không bao giờ tìm được. Tôn giáo hướng ngoại đã làm cho con người sống xa lạ với chính vương quốc tinh thần và tâm linh của họ, xa lạ với ALLAH, Thượng đế, Phật hay Tạo Hóa mặc dù con người vẫn có đức tin, nhưng vì không đi vào con đường Tâm Đạo để tìm kiếm CHÂN TÂM sâu thẳm và vì thế đức tin quá mong manh. Tất cả các chính giáo đều cho đó là bức màn vô minh nên con người không thấy được sự thật và đạo lý.

Tất cả các bậc tiên tri hay các sứ giả được Trời sai xuống để giúp con người trong các chính giáo để phá đổ bức màn vô minh đó, bức màn mà Thánh Kinh Qur'an gọi là mây mù che khuất. Nhưng con người phải tự phấn đấu với chính cái tâm hồn u ám của mình, và mỗi người phải tự đốt đuốc lên mà đi để giải phóng mình ra khỏi thế giới vô minh đó, để tự cứu lấy chính mình và tìm lại ánh sáng trong tâm hồn.

Hồi giáo gọi đó là cuộc Thánh Chiến đúng nghĩa nhất. Tư tưởng mình là một cuộc chiến thắng gian nan và khó khăn nhất. Vì thế mới gọi là Thánh Chiến. Cuộc Thánh Chiến thứ hai chính là ĐEM ĐAO VÀO ĐỜI.

Từ căn bản cốt yếu đó con người có thể nhìn vào các cuộc Thánh Chiến của phong trào Thánh Chiến quá khích và cuồng tín tại Trung Đông chẳng có ý nghĩa gì cả, mặc dù họ nhân danh Hồi giáo. Họ đã gieo rắc khủng bố và sử dụng bạo lực khủng khiếp nhất, tàn bạo nhất – khi mà trong GIAO ƯỚC giữa THIÊN CHÚA và những người Hồi giáo đã ghi rõ **"người không được giết người"**.

Và tất cả những hành động lái máy bay để lao vào tòa nhà Trung Tâm Thương Mại Quốc Tế tại New York 2001 đã tạo ra một bi kịch kinh hoàng nhất, và những cuộc ôm bom tự sát hàng loạt tại các Tòa Đại Sứ Hoa Kỳ tại Iraq, Afghanistan hay Pakistan thật quá kinh hoàng và sợ hãi, trong thế giới con người đã có quá nhiều tai ương và thống khổ. Những nạn nhân bị sát hại

bởi bàn tay của những người Hồi giáo cuồng tín có thật sự là kẻ thù của họ hay không hay đều là nạn nhân vô tội?

Dân số Hoa Kỳ có gần 300 triệu trong đó có 7 triệu người Hồi giáo đang sống lương thiện cần mẫn, sùng đạo, sống Thanh Bình, An Lạc và Hạnh Phúc tại Hoa Kỳ, chẳng lẽ cũng là kẻ thù của nhóm Hồi giáo cuồng tín hay sao? **Tại sao lại nói Hoa Kỳ là "kẻ thù của Hồi giáo", khi Hoa Kỳ là một quốc gia do Chúa giúp để dựng nên: ONE NATION UNDER GOD**, bởi vì Hoa Kỳ là một quốc gia mà chính tiên tri Mohamet và ALLAH đã muốn những người Hồi giáo xây dựng nên từ 1400 năm qua. Hoa Kỳ là một quốc gia đã xây dựng được một thế giới Tự Do, Bình Đẳng Công Lý và Lòng Nhân Tu không chỉ cho riêng mình và cho cả thế giới. Thực tế cho thấy Hoa Kỳ là một quốc gia mẫu mực lý tưởng nhất cho thế giới Hồi giáo, bao gồm cả Do Thái cũng như tất cả các quốc gia trên toàn thế giới đều phải quay về Hoa Kỳ mà học hỏi, nếu họ muốn xây dựng nên một quốc gia tốt đẹp như thế. Những nhóm Hồi giáo quá khích cuồng tín không thể viện dẫn lý do tôn giáo và tín ngưỡng để coi Hoa Kỳ là kẻ thù của họ, ngoại trừ tham vọng chính trị của họ muốn làm bá chủ cả vùng Trung Đông.

1. Cứu cánh tối hậu của Hồi giáo là gì?

Có phải cứu cánh tối hậu của mọi tín ngưỡng và mọi tôn giáo cũng như của Hồi giáo là xây dựng nên những xã hội Tự Do, Bình Đẳng Công Lý và lòng nhân từ cho con người khi họ còn sống dưới trần gian này?

2. Cứu cánh của Thánh Chiến theo lời dạy của ALLAH và Thánh Kinh Qur'an là gì?

Phải chăng là một cuộc chiến đấu để con người chiến thắng cái tâm gian tham, tâm ích kỷ và tâm hận thù, tâm đang bị mây mù che khuất để tìm lại ánh sáng CHÂN TÂM và trở thành những con người của Tự Do, Bình Đẳng Công Lý và lòng nhân từ cho cộng đồng Hồi giáo để làm thỏa lòng trông chờ của THIÊN CHÚA, để Ả Rập và Do Thái sống bên nhau, sống vì nhau và sống cho nhau cũng như anh em của dòng tộc Abraham và đóng góp vào việc xây dựng Hòa Bình không chỉ cho vùng Trung Đông mà cho cả thế giới có phải đây mới thực sự là Thánh Chiến của Hồi giáo và là Thánh Chiến của tất cả các chính giáo dù đó là Kito giáo, Do Thái giáo, Ấn Độ giáo và Khổng giáo?

Từ những sự thật đó con người thử nhìn lại những hoạt động khủng bố của các tổ chức Hồi giáo cực đoan và cuồng tín khắp nơi trong thế giới Ả Rập

để thấy cứu cánh của các tổ chức này là gì, có phải họ muốn làm bá chủ của vùng Trung Đông không? Làm bá chủ rồi thì họ làm gì nữa? Bởi vì những tổ chức này đã và đang cố sùý hận thù và bạo lực ngùn ngụt khắp nơi để giết người và gây đau thương tuyệt vọng cho bao triệu người khác thì họ sẽ xây nên một thế giới đầy hận thù và bạo lực như thế. Hận thù có thể nào khai sinh ra tình yêu thương được không? Và bạo lực có thể nào đưa đến Thanh Bình, Hạnh Phúc cho người dân Ả Rập được không? Nếu câu trả lời là không – thì hành động cuồng tín để réo gọi hận thù và bạo lực của các tổ chức khủng bố Hồi giáo chắc chắn không thuận lòng ALLAH và cũng chẳng được lòng người.

Những tổ chức Hồi giáo quá khích và cuồng tín tại Trung Đông có thể không chịu nghe ai, nhưng họ phải lắng nghe tiếng réo gọi vô ngôn âm thầm của THIÊN CHÚA, của ALLAH, của Muhammad, của bao trăm triệu người dân Ả Rập và **[lắng nghe lại tiếng réo gọi của lương tâm chính họ và nghe lại cuốn Thánh Kinh Qur'an mà họ đang cầm trên tay.](#)**

Hãy buông bom xuống như một hành động đồ tể buông dao để thành Phật ,bởi vì **[trong Giao ước giữa THIÊN CHÚA và người Hồi giáo có ghi "người không được giết người".](#)**

Trong Thánh Kinh Qur'an còn ghi thêm rằng: "THIÊN CHÚA trông chờ vào chúng ta với cuộc Thánh Chiến để chống lại linh hồn của chính chúng ta, chống lại ..., sự thôi thúc của bản ngã ở đó luôn luôn thúc giục chúng ta làm những chuyện xấu xa lầm lạc" (trích 25:52)

Và một người Hồi giáo chân chính là một người có một đời sống trong trắng và thánh thiện (A pure life). Từ những lời dạy của ALLAH và của Thánh Kinh Qur'an đã đủ để cho mọi người thấy rằng những tổ chức Hồi giáo quá khích và cuồng tín xúi giục những thanh niên trẻ ôm bom tự tử để tự tìm đến cái chết quá bi thương và quá khủng khiếp cho chính họ và bao người hoàn toàn vô tội khác ở khắp mọi nơi để được cứu rỗi và để được vào nước Trời hay sao? **[Thực tế là tất cả những nạn nhân bị giết bởi nhóm khủng bố chưa bao giờ thực sự là kẻ thù của người Hồi giáo.](#)** Mục tiêu thù hận không thể mơ hồ như thế này được và những người tự sát sẽ chẳng bao giờ được vào nước của ALLAH bởi nước của ALLAH là nước của Công Lý không có chỗ cho những con người có những hành động bất công vào sống trong đó.

Và vì Thánh Kinh Qur'an đã nói rất rõ "nhưng (chỉ có một con người được cứu rỗi) khi người đó tìm đến với ALLAH bằng tâm hồn trong sạch thanh khiết và thánh thiện" (26:89)

Ngoài ra tinh thần Hồi giáo còn đưa ra thêm một nhận định như sau:

"Những xung đột sâu sắc trong khung cảnh quốc tế cũng khởi đi từ những gian tham vô đạo của một số lãnh tu quốc gia hoặc nhóm người với những ghen ghét, thù hận để bảo vệ ích kỷ cho riêng họ đã chia rẽ con người"

Từ đó cho thấy những ghen ghét hận thù là những nhóm người nào đây? Tại sao họ lại nhân danh tôn giáo và phát động Thánh Chiến để xúi giục con người tàn sát con người, xúi giục con người chống lại con người, đó có phải thật sự là tinh thần của Hồi giáo không? Hồi giáo, Kito giáo, Do Thái giáo, Ấn Độ giáo và Khổng giáo đều cổ súy tình thương giữa người và người hoặc con người lấy tình thương mà xóa bỏ hận thù. Tại sao các phong trào Hồi giáo cuồng tín tại Trung Đông lại cổ súy hận thù và lại đem hận thù để xóa bỏ tình thương giữa người và người? Phải chăng đây là sự khác biệt quá sâu xa về quan niệm Thánh Chiến giữa ALLAH, Thánh Kinh Qur'an và quan niệm Thánh Chiến của các nhóm khủng bố tại Trung Đông. Một bên là tình yêu thương giữa người và người và một bên là hận thù giữa người và người. Một bên là Tự Do, một bên là độc tài nô lệ. Một bên là Công Lý và một bên là bất công. Một bên là đạo lý và một bên là lạc đạo. Một bên là CHÂN TÂM và một bên là ác tâm. Một bên là tôn trọng con người và sự sống của con người và một bên là chà đạp lên sự sống và tước đoạt sự sống của con người.

Cuối cùng mọi người phải chấp nhận một sự thật là Thánh Chiến là tư chiến đấu với chính linh hồn luôn luôn thúc giục con người làm những điều xấu xa lâm lạc, và Thánh Chiến là xây dựng được những cộng đồng có Tự Do Bình Đẳng Công Lý và tình thương để con người sống Tự Do An Lạc và Hạnh Phúc bên nhau. Đó là sự trông chờ của ALLAH nơi tất cả con người. Điều này tất cả người Hồi giáo đều đã biết.

VII- TRƯỚC MỘT THẾ GIỚI ĐẦY HẬN THÙ VÀ HIỂM HỌA CHIẾN TRANH QUỐC GIA NÀO XỨNG ĐÁNG LÀ ÁNH SÁNG DẪN ĐƯỜNG VÀ HY VỌNG CHO TOÀN THẾ GIỚI?

Sau đây là 21 câu hỏi mà cộng đồng toàn cầu cần tìm lấy câu trả lời.

1. Quốc gia nào có đủ thiện chí, ý chí, năng lực, tài năng và phương tiện để bảo vệ an ninh cho rất nhiều quốc gia trên thế giới khi quốc gia của họ phải đối đầu với tham vọng bành trướng và mộng bá chủ tại các khu vực Âu Châu, Á Châu Thái Bình Dương và Trung Đông?

2. Quốc gia nào có đủ ý chí, thiện chí, năng lực, tài năng và sức mạnh đạo đức để trở thành người trung gian khéo léo giúp các quốc gia đi đến thỏa hiệp lúc họ có những xung đột hay chiến tranh tàn khốc giữa các quốc gia với nhau?

3. Quốc gia nào có đủ ý chí, thiện chí, năng lực và tài năng để khuyến khích, cổ vũ trợ giúp cho bao tỷ người dân đang đứng lên tranh đấu cho khát vọng Tự Do và Dân Chủ của họ đang dân tràn trên toàn thế giới, đồng thời sẵn sàng giúp họ xây nên những quốc gia Tự Do, Cởi Mở, Bình Đẳng và Công Lý để được sống trong phần vinh và Thanh Bình, An Lạc?

4. Quốc gia nào có đủ ý chí, thiện chí, năng lực, sức mạnh quân sự kinh tế và uy danh để giúp cho cả thế giới xây dựng Hòa Bình, duy trì Hòa Bình và bảo vệ Hòa Bình trên toàn thế giới?

5. Quốc gia nào có một lực lượng quân đội hùng mạnh nhất trên thế giới cả về hải – lục – không quân để đóng quân trên gần 100 quốc gia khắp thế giới không phải để gây chiến tranh hay tham dự chiến tranh, mà lực lượng quân sự này sẵn sàng có những cuộc hành quân nhan dao đại quy mô để cứu vớt và để trợ giúp thực phẩm, y tế, thuốc men và quần áo cho tất cả nạn nhân của chiến tranh, những thảm họa trong thiên nhiên như bão tố, động đất, sóng thần, dịch bệnh, đói kém hay bị đủ thứ tai nạn trên toàn thế giới?

6. Quốc gia nào đã từng giúp đỡ các quốc gia kể cả các cường quốc từ Đông qua Tây xây dựng nên được 111 quốc gia dân chủ trên toàn thế giới

cũng như giúp phục hồi và phát triển kinh tế như cho vay tiền, cung cấp mọi loại cố vấn, mở cửa thị trường bao la, huấn luyện, giáo dục và chuyển giao khoa học kỹ thuật cho các quốc gia ấy?

7. Quốc gia nào có đủ ý chí, thiện chí và phương tiện để viện trợ quân sự, kinh tế, tài chính cho tất cả quốc gia nghèo khó hay cần phải có viện trợ?

8. Quốc gia nào có đủ ý chí, thiện chí, năng lực và khả năng để giúp đỡ các vùng như Âu Châu, Á Châu Thái Bình Dương và vùng vịnh Ba Tư tại Trung Đông để lập nên các tổ chức liên minh quân sự và chính trị như Nato, Cento và Seato để bảo vệ an ninh, ổn định và Hòa Bình trên các khu vực ấy.

9. Quốc gia nào có đủ ý chí, thiện chí, năng lực và tài năng cũng như phương tiện để giúp cho cả thế giới xây dựng nên Liên Hợp Quốc, để tranh đấu cho nền Độc Lập quyền tự quyết và toàn vẹn lãnh thổ cho gần 70 Quốc gia đang bị các đế quốc Thực dân Tây phương chiếm đóng và đô hộ, cũng như viết lên bản Hiến Chương Liên Hiệp Quốc và viết luôn bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền để bảo vệ nhân quyền cho cả gia đình nhân loại?

10. Quốc gia nào có đủ thiện chí và khả năng để cung cấp phần lớn ngân khoản cho Liên Hợp Quốc và các tổ chức quốc tế khác có khả năng tài chính hoạt động trên mọi lãnh vực và trên toàn thế giới?

11. Quốc gia nào có đủ ý chí, thiện chí, khả năng để cung cấp tất cả những khoa học kỹ thuật tiên tiến nhất cho các quốc gia muốn hiện đại hóa và phát triển trên mọi phương diện?

12. Quốc gia nào có đủ ý chí, thiện chí và sức mạnh của đạo đức và Công Lý để xây dựng nên các tòa án quốc tế như Strabourg, Nuremberg, La Haye, để xét xử các tội phạm chiến tranh và các tội ác chống lại loài người trên toàn thế giới?

13. Quốc gia nào có đủ sức mạnh tinh thần, đạo đức và Công Lý, có đủ lòng bao dung độ lượng, đủ tình thương bao la với anh em đồng loại để đối xử với các quốc gia tư thù của mình trở thành bạn bè thân thiết khi các quốc gia đó đã ngã gục trong chiến tranh như Đức, Ý, Nhật, Liên Bang Xô Viết hay các quốc gia cộng sản khác trên toàn thế giới?

14. Quốc gia nào đã mở rộng vòng tay đạo đức nhân từ độ lượng và tình thương bao la để ân cần mời gọi tất cả những kẻ bất hạnh, những người đau

khổ, những nạn nhân bi thảm của các chế độ độc tài, những kẻ khao khát quyền sống và quyền Tự Do trên gần 200 quốc gia trên thế giới đến với mảnh đất của Tự Do, Bình Đẳng, tình thương và Công Lý cũng như là mảnh đất của cơ hội để được thăng tiến trên mọi lĩnh vực, cũng như để được sống trong Thanh Bình An Lạc và Hạnh Phúc trên mảnh đất lý tưởng đó?

15. Quốc gia nào có 17 viện đại học danh tiếng nhất thế giới khi thế giới chỉ có 20?

16. Quốc gia nào có đủ ý chí, thiện chí và tài năng cũng như phương tiện để huấn luyện và giáo dục cho 500 ngàn sinh viên các ngành hàng năm tại khắp nơi trên thế giới gởi tới?

17. Quốc gia nào có những tổ ton giao chức trợ giúp vĩ đại nhất thế giới đã bỏ ra mỗi năm 40 tỷ đô la để thi hành các công tác bác ái đối với những người nghèo khó trên toàn thế giới?

18. Quốc gia nào đã tin tưởng rằng quốc gia của họ là một quốc gia được đặt dưới sự cai quản trực tiếp của Đấng Tạo Hóa – ONE NATION UNDER GOD, và quốc gia ấy đã đặt đức tin trọn vẹn vào bàn tay của THIÊN CHÚA – in GOD WE TRUST để xây dựng nên nền văn minh Dân Chủ thoát thai từ Thánh Kinh Cựu ước và Tân ước để giúp cho các quốc gia trên toàn thế giới xây nên những quốc gia Tự Do Bình Đẳng, tình thương, đạo đức và Công Lý để mọi người được sống Hạnh Phúc bên nhau?

19. Quốc gia nào có niềm tin tôn giáo mãnh liệt nhất và với đức tin tôn giáo ấy quốc gia này trở thành một quốc gia lý tưởng nhất và là quốc gia duy nhất trong toàn bộ lịch sử của văn minh nhân loại?

20. Quốc gia nào đã có đủ ý chí, thiện chí, đạo đức và Công Lý để cứu vãn Trung Hoa lục địa thoát khỏi nanh vuốt hải hùng của chín đế quốc thực dân của cả Đông lẫn Tây xâm xé họ vào năm 1921?

21. Câu hỏi sau chót là quốc gia nào mà cả gia đình con người có thể tin cậy như tin vào **ánh sáng dẫn đường trên đồi cao và là nguồn hy vọng** cho tất cả mọi chủng tộc, mọi màu da, mọi quốc gia trên mảnh đất này để cùng nhau tiến vào thế kỷ XXI để cùng nhau xây dựng và phát triển quốc gia ổn định, phú cường và cùng nhau xây dựng một nền Hòa Bình, Công Chính cho NGÔI LÀNG TOÀN CẦU. Tuy nhiên, nơi đây và bây giờ, thế giới mà tất cả chúng ta đang sống, đang còn có quá nhiều sự hiểu lầm ngộ nhận giữa Hoa Kỳ và các quốc gia tại Á Châu và tại Trung Đông, giữa tôn giáo này với tôn

giáo khác. Thế giới mà chúng ta đang sống còn quá nhiều xung đột và hận thù và hiểm họa chiến tranh nguyên tử.

Vì thế, thế giới này phải tìm kiếm cho được một ánh sáng dẫn đường và tìm kiếm một hy vọng ... Nhưng quốc gia nào... quốc gia nào mà cả gia đình nhân loại có thể tin cậy được???

Cuối cùng chỉ còn những câu hỏi đang cần có những câu trả lời dành cho tất cả mọi người trên mặt đất này.

Hawaii 10.2012

Nguyễn Anh Tuấn

www.vietnamvanhien.net